Ազգ
Azg armenian daily
4 ՄԱՅԻՍ 2001 ՈՒՐԲԱԹ 81 (2285)

Ադրբեջանում դաժյալ զորավարժություններ են սկսվել

ԵՐԵՎԱՆ, 3 ՄԱՅԻՍ, ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ: Ադրբեջանի պաշտպանության նախարարության մամուլի ծառայության հաղորդման համաձայն, մայիսի 2-ից հերթական հրամանատարաշտաբային զորավարժություններ են սկսվել: Դրանց տեւողությունն առայժմ հայտնի չէ, սակայն, «Թուրան» գործակալության հաղորդման համաձայն, զորավարժությունները տեղի են ունենալու շփման գծի երկայնքով՝ զինուժի բոլոր տեսակների մասնակցությամբ:

Հիշեցնենք, որ ապրիլի 9-16-ը նման զորախաղեր են անցկացվել Լեռնային Ղարաբաղի սահմանի հարեւանությամբ, որին մասնակցել է նաեւ Ադրբեջանի օդուժը: Այս առնչությամբ ԼՂՀ բանակը ստիպված էր կոշտ հայտարարություն անել, որին պատասխանելով Ադրբեջանի պաշտպանության նախարարությունն ասել էր, թե չի ճանաչում «ոչ մի ԼՂՀ բանակ»:

«Հայաստանը ցանկանում է դառնալ կամուրջ Եվրոպայի եւ Կենտրոնական Ասիայի, հյուսիսի եւ հարավի միջեւ»

Ավստրիական «Կուրիեր» թերթին ասել է Վարդան Օսկանյանը

Մայիսի 1-ին ՀՀ արտգործնախարար Վարդան Օսկանյանը՝ հանդիպելով ավստրիացի լրագրողներին, անդրադարձել է ԼՂ հակամարտության կարգավորմանը, Ադրբեջանի եւ Նախիջեւանի միջեւ Հայաստանի տարածքով ազատ ելքի հնարավորությանը, հայ-թուրքական հարաբերություններին, Կասպյան նավթամուղներին, Օսմանյան կայսրության կողմից իրականացված Հայոց ցեղասպանությանը:

«ԼՂ հակամարտության կարգավորմանը մենք մոտ ենք առավել քան երբեւէ: Նախագահներ Քոչարյանի եւ Ալիեւի Փարիզյան եւ Քիվեսթյան հանդիպումներից հետո մենք հույս ունենք խաղաղություն հաստատել մինչեւ տարեվերջ», ասել է ՀՀ արտաքին գերատեսչության ղեկավարը: Անդրադառնալով Ղարաբաղի կարգավիճակի խնդրին, պրն Օսկանյանը ասել է. «Առայժմ Ղարաբաղի եւ Ադրբեջանի միջեւ պետք է լինեն հորիզոնական հարաբերություններ եւ ոչ ուղղահայաց, այսինքն ինքնավար կարգավիճակը բավարար չէ: Ղարաբաղը չպետք է այլեւս լինի անկլավային, ինչպես նաեւ մենք պահանջում ենք միջազգային անվտանգության երաշխիքներ»:

Ըստ արտգործնախարարի՝ բանակցություններում խոսվում է Հայաստանից Ղարաբաղ, ինչպես նաեւ Ադրբեջանից Նախիջեւան ազատ ելքի հարցերի շուրջ:

«Երբ ղարաբաղյան հակամարտությունը լուծվի, մենք հույս ունենք, որ Թուրքիան վերջ կտա մեր նկատմամբ իրականացվող շրջափակմանը եւ կհաստատի նորմալ տնտեսական հարաբերություններ: Հայաստանը ցանկանում է դառնալ կամուրջ Եվրոպայի եւ Կենտրոնական Ասիայի, հյուսիսի եւ հարավի միջեւ: Թուրքիայի հետ սահմանի բացումը կմեծացնի Հայաստանի հեռանկարները», ասել է ՀՀ արտգործնախարարը, ընդգծելով, թե Ցեղասպանության հարցը նախապայման չէ հայ-թուրքական հարաբերությունների հաստատման համար. «Մենք երբեք չենք հրաժարվի միջազգային հանրությունից, ինչպես նաեւ Անկարայի կառավարությունից պահանջել ճանաչելու Հայոց ցեղասպանության փաստը: Պարզապես Թուրքիան ժխտում է պատմական փաստերը»:

Անդրադառնալով Կասպյան խողովակաշարերի հնարավոր երթուղուն, մասնավորապես դրանք Հայաստանի տարածքով Արեւմուտք տեղափոխելու խնդրին, Վարդան Օսկանյանն ասել է. «Այս պահին սեղանին նման խնդիր չի դրված, թեեւ փորձագետները կարծում են, որ Հայաստանով ճանապարհը տնտեսապես ամենաշահավետն է: Եթե անցնի Հայաստանի տարածքով, մենք կողջունենք: Այդուհանդերձ, մենք երբեք դա Ղարաբաղի դիմաց որպես փոխզիջում չենք դիտարկի»:

Գերմանիայում քննարկում են Ղարաբաղյան հիմնահարցը

«Կայունություն եւ խաղաղություն Կովկասում-Լեռնային Ղարաբաղի օրինակը» թեմայի շրջանակներում երեկ Լոկկումում ավարտվեցին միջազգային քննարկումները, որոնց մասնակցում էին տարբեր երկրներից, բնականաբար նաեւ Հայաստանից եւ Ադրբեջանից հրավիրվածներ, այդ թվում՝ ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախագահող երկրների բանագնացները՝ Քավանոն, Գրիպկովը եւ Գայարդը: Ինչպես հեռախոսով հաղորդում է Գերմանիայում «Ազգի» թղթակից **Անահիտ Հովսեփյանը,** ներկաների մեջ աչքի էին զարնում Ղարաբաղյան հակամարտության կարգավորման գծով Ռուսաստանի նախկին նախագահի ներկայացուցիչ Կազիմիրովը, ինչպես նաեւ Հայաստանի նախկին նախագահի գլխավոր խորհրդական Ժիրայր Լիպարիտյանը եւ Լոնդոնից Իրանի Իսլամական Հանրապետության ներկայացուցիչը: Հայաստանից եւ Ադրբեջանից հրավիրված էին բացառապես ընդդիմադիր շրջանակների ներկայացուցիչներ, որոնց թվում՝ ՀՀ ազգային անվտանգության նախկին նախարար Դավիթ Շահնազարյանը:

Լոկկումի Ավետարանչական ակադեմիայի կողմից կազմակերպված քննարկումների ավարտին զեկուցողները պատասխանել են լրագրողների հարցերին: Պատասխանելով **«Ազգի»** թղթակցի հարցին, թե որտե՞ղ է գտնվում Ղարաբաղյան հակամարտության լուծման բանալին, Կազիմիրովը պատասխանել է բազմանշանակ. «Հարց տվողներն իրենք կարող են իմանալ բանալու տեղը»: Իսկ «Կոմերսանտի» թղթակցին, թե Քի Վեսթում արդյոք Ռուսաստանը պարտությո՞ւն է կրել, Կազիմիրովը հաստատակամ պատասխանել է. «Ոչ, դա լրագրողների հատուկ հորինվածքն է»:

Իր հերթին Քերի Քավանոն վստահեցրել է, որ համանախագահողները տարածաշրջան կատարած իրենց յուրաքանչյուր այցելության ընթացքում առիթ են ստեղծում հանդիպել ժողովրդի տարբեր խավերին եւ շոշափել նրանց տեսակետները:

Բնականաբար, Հայաստանի իշխանություններին վարկաբեկելու առիթը ձեռքից բաց չի թողել Դ. Շահնազարյանը: «Ժամանակը, ասել է նա, մեր դեմ է աշխատում, եւ Հայաստանի իշխանություններն աշխատում են ժամանակ շահել, այնինչ մեզ պետք է խաղաղություն»:

Ընդհակառակը, ամբողջ քննարկման ընթացքում լուռ է մնացել Ժ. Լիպարիտյանը, որը մեր թղթակցի հետ մասնավոր զրույցում հայտնել է, որ առանձին մենագրություն է պատրաստում նվիրված Ղարաբաղյան հարցի կարգավորմանը:

ՊԵՏԱԿԱՆ ԱՅՑ

Էմիլ Լահուդ. «Անհրաժեշտ է ակտիվացնել գործարարների շփումները»

Լիբանանի նախագահը հանդիպեց վարչապետ Անդրանիկ Մարգարյանին եւ այցելեց Մայր աթոռ Ս. Էջմիածին

ԵՐԵՎԱՆ, 3 ՄԱՅԻՍ, ՆՈՅՅԱՆ ՏԱՊԱՆ: Երկօրյա պետական այցով Հայաստանում գտնվող Լիբանանի Հանրապետության նախագահ Էմիլ Լահուդը երեկ հանդիպում է ունեցել ՀՀ վարչապետ Անդրանիկ Մարգարյանի հետ: ՀՀ վարչապետը շնորհավորել է Լիբանանի նախագահին իր երկրի հարավից իսրայելական զինված ուժերի դուրսբերման եւ այդպիսով երկրի այդ տարածքն ազատագրելու կապակցությամբ: Ա. Մարգարյանը շնորհակալություն է հայտնել է. Լահուդին Լիբանանն իր երկրորդ հայրենիքը դարձրած սփյուռքահայ համայնքի նկատմամբ ցուցաբերվող ջերմ եւ բարյացակամ վերաբերմունքի, ինչպես նաեւ Հայոց ցեղասպանության դատապարտման հարցում այդ երկրի վճռական մոտեցման համար:

Բարձր գնահատելով Հայաստանի եւ Լիբանանի միջեւ քաղաքական փոխգործակցությունը, ՀՀ վարչապետը այն նպաստավոր եւ կարեւոր հիմք է համարել դեռեւս այդ մակարդակը չպատահող տնտեսական հարաբերությունների զարգացման համար: Այս հարցում Ա. Մարգարյանը կարեւորել է հայ-լիբանանյան միջկառավարական հանձնաժողովի ակտիվ գործունեությունը: Ա. Մարգարյանը փոխշահավետ գործակցության համար ընդգծել է ֆինանսաբանկային ոլորտը, որտեղ Լիբանանը մեծ փորձ եւ առաջընթաց ունի:

Լիբանանի նախագահ Էմիլ Լահուդը նույնպես կարեւորելով երկու երկրների միջեւ տնտեսական համագործակցության զարգացումը, նշել է, որ բարձր մակարդակի փոխայցելություններին զուգահեռ անհրաժեշտ է ակտիվացնել գործարարների շփումները:

Ըստ ՀՀ կառավարության տեղեկատվության եւ հասարակայնության հետ կապերի վարչության հաղորդագրության, հանդիպման ավարտին Լիբանանի նախագահը Անդրանիկ Մարգարյանին պաշտոնապես հրավիրել է այցելել Լիբանան:

Երեկ նախագահ Էմիլ Լահուդը տիկնոջ եւ ուղեկից շքախմբի հետ այցելեց նաեւ Մայր աթոռ Սբ. Էջմիածին՝ հանդիպելու Գարեգին Բ Ամենայն հայոց կաթողիկոսին:

Տես ▸ էջ 2

ՀԱՄԱՌՈՏ

Քիչ ֆինանսական խնդիրներ եւ պատասխանատվություն. մամուլի օրվա կապակցությամբ մաղթեց նախագահը

ԵՐԵՎԱՆ, 3 ՄԱՅԻՍ, ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ: «Կցանկանայի, որ մամուլը հնարավորինս քիչ ֆինանսական խնդիրներ ունենար, ինչը հնարավորություն կտար ազատ լինելու: Կուզենայի նաեւ, որ ազատ մամուլը լինի պատասխանատու իր գրածի, նրա հետեւանքների համար», «Զվարթնոց» օդանավակայանում շնորհավորելով լրագրողներին մամուլի ազատության ու անկախության օրվա կապակցությամբ ասաց ՀՀ նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանը, որն օդանավակայան էր եկել ճանապարհելու հայրենիք մեկնող Լիբանանի նախագահին: ՀՀ նախագահի խոսքերով, հասարակությունը զգայուն է մամուլի հրապարակումների նկատմամբ, եւ մամուլի ուժը հենց դրանում է: «Կարծում եմ, որ դա մեծ պատասխանատվություն է ենթադրում: Կցանկանայի, որ այդ առավելությունը կիրառվեր որպես բարձր պատասխանատվության զգացում», ասաց Ռ. Քոչարյանը:

«Հայաստանի եւ Վրաստանի մամուլը «մասնակի ազատ է»

ԹԲԻԼԻՍԻ, 3 ՄԱՅԻՍ, ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ: Հայաստանի եւ Վրաստանի մամուլը «մասնակի ազատ է», ասված է «Ֆրիդոմ հաուզ» միջազգային իրավապաշտպան կազմակերպության ամենամյա զեկուցման մեջ, որը զուգադիպում է մայիսի 3-ին ամբողջ աշխարհում նշվող Մամուլի ազատության օրվան: «Մասնակի ազատ» մամուլով երկրների ցուցակում նշվում են նաեւ Ռուսաստանը, Ուկրաինան, Մոլդովան, Թուրքիան եւ մի շարք այլ պետություններ: Ադրբեջանն այդ զեկուցման մեջ դասվել է «անազատ» մամուլով երկրների խմբին:

ԱԶԱՏ ՄԱՄՈՒԼԻ ՕՐ

Լրագրողների հետ ֆիզիկական հաշվեհարդարները փոխարինվել են դատականով

Անցյալ տարի, նախորդ տարվա համեմատությամբ, խոսքի ազատությունը Հայաստանում նահանջ է ապրել

Ապրիլի 3-ը մամուլի ազատության օրն է, եւ ԳԱԱ դահլիճում կազմակերպված «Մարդու իրավունքները Հայաստանում 2000 թվականին. խնդիրներ եւ հեռանկարներ» խորագիրը կրող խորհրդաժողովում ի թիվս երեխաների եւ ազատազրկվածների իրավունքների քննարկման, առաջնային թեմա էր նաեւ խոսքի ազատությունը: Երկու հիմնական զեկույցներում, որոնք ներկայացրին «Համագործակցություն եւ ժողովրդավարություն» ՀԿ նախագահ Մարկ Գրիգորյանը եւ «Ազգի» թղթակից, «Հետաքննող լրագրողների ընկերակցության անդամ» Սառա Պետրոսյանը, ամփոփված էին հայաստանյան լրատվամիջոցների արդի վիճակը եւ մամուլի ազատության սահմանափակումներն անցնող տարում:

Մարկ Գրիգորյանի կարծիքով, անցյալ տարի 99 թ. համեմատությամբ Հայաստանում խոսքի ազատությունը հետընթաց է ապրել: 2000 թ. կրճատվել է բոլոր թերթերի տպաքանակը, մի շարք թերթեր տպագրվել են մեծ ընդհատումներով: «Մի շարք լրագրողներ, անհայտ մնալու պայմանով, հավաստիացնում են, որ վերջին երկու տարիների ընթացքում հետեւյալ միտումն է նկատվում. եթե լրագրի տպաքանակը մոտենում է 5000 օրինակին, ապա թերթի նկատմամբ աճում է իշխանական օղակների հետաքրքրությունը», հայտնեց զեկուցողը: «Հետաքրքրության» շրջանակում նա հիշատակեց «Տիգրան Մեծ» հրատարակչության կողմից պարտքերը մարելու պահանջ ներկայացնելը, կանխավճար տալը, անգամ գովազդատուներին ճնշման ենթարկելը: Բացի այդ, հանրային հեռուստատեսության եթերը քիչ թե շատ արմատական ընդդիմության ներկայացուցիչներին մատչելի չէ: «Պարզվում է, որ նրանք, ովքեր ամենից շատ են անհանգստացած Հայաստանում խոսքի ազատության խնդիրներով, հիշյալ խնդրի նկատմամբ ունեն երկակի ստանդարտներ: Սա լրագրողական համայնքի պարադոքսներից է», եզրակացրեց Մ. Գրիգորյանը.

Տես ▸ էջ 2

ԱԶԳ

ընթացիկ

«Մենք կորցնում ենք մեր ընթերցողին»

ՄԱԱ-ում տագնապ հնչեցրեց «Ազգ» օրաթերթի գլխ. խմբագիրը

Մամուլի ազգային ակումբը Մամուլի ազատության միջազգային օրվա առիթով, «ԶԼՄ-ները եւ ժողովրդավարությունը» ծրագրի շրջանակներում, լրագրողներին հրավիրել էր հանդիպման **«Ազգ»** օրաթերթի գլխ. խմբագիր Յակոբ Ավետիքյանի հետ (ՄԱԱ-ն իր հանդիպումները վերսկսեց Մամուլի տան շենքի իր հարկաբաժնի նորաբաց սրահում, որի վերանորոգումն ու կահավորումն իրականացվել է «Միգարոն» ՍՊԸ-ի աջակցությամբ)։

«Հայաստանում մենք ունենք մամուլի ազատության բոլոր պայմանները, բայց դա բավարար չէ ազատ մամուլ լինելու համար, մեզ պակասում է անկախությունը», ընդգծեց Յ. Ավետիքյանը։ Իսկ անկախությունը տնտեսական ինքնաբավությունն է, մինչդեռ «քաղաքակիրթ մեծ բիզնեսը դեռեւս չի մտել մեր մամուլ»։ Դրա պատճառները տարբեր են՝ գովազդի չկարգավորված վիճակը, տպագիր մամուլի դաշտում «անդամալուծող մի օղակի» «Հայմամուլի» գոյությունը, համագործակցության բացակայությունը ԶԼՄ-ների միջեւ, իսկ եթե մամուլի ներկայացուցիչները չհամագործակցեն, եթե շարունակեն միասին չլուծել առկա խնդիրները, ապա «կկորցնենք եղածը եւ երբեք չենք հասնի մամուլի անկախության»։ Այսօրինակ իրավիճակը, ըստ ՄԱԱ-ի հյուրի, չի թողնում մամուլին ստեղծելու եւ պահպանելու արժանապատիվ գոյություն։

Այսօր բոլոր օրաթերթերի տպաքանակը չի անցնում 50.000-ից, նման ցածր տպաքանակ ունեցող մամուլը կարո՞ղ է արդյոք իրականացնել իր հիմնական գործառույթը՝ ստեղծել հանրային կարծիք. պատասխանելով մեր այս հարցին, անկախ Հայաստանի ամենաերկարակյաց թերթի գլխ. խմբագիրը նկատեց, որ, անշուշտ, «Ազգ»-ի 3000-ի հասնող տպաքանակը խիստ անբավարար է, մինչդեռ մինչեւ 1993-ի ձմեռը թերթի տպաքանակը հասնում էր 40.000-ի։ Իսկ այսօր, որպեսզի թերթը դառնա ինքնաբավ, տպաքանակը պետք է 8000-ի հասնի։ Բացի դրանից՝ Տնտեսական ճգնաժամի պատճառով մարդկանց գնողականությունը անկում է ապրում։ Սա բնավ չի նշանակում, որ երբ «վաղը մեր ժողովրդի տնտեսական վիճակը բարելավվի, ապա մարդիկ միսի սկսեն թերթ գնել. մենք այս տարիների ընթացքում կորցրել ենք կարդալու, ընթերցելու սովորույթ ունեցող մեր լսարանը, իսկ սա վերականգնելը շատ դժվար է»։ ՄԱԱ-ի հյուրը վտանգավոր միտում համարեց այն, որ թերթերի ընթերցողների շրջանում «երիտասարդների թիվը շատ փոքր է»։ «Մեր վաղվա ընթերցողին ենք կորցրել»։ Ըստ Ավետիքյանի, այս խնդրում բացասական դեր են խաղացել հեռուստատեսության «նվաճումները», որոնք գրավել են մեր երիտասարդ ընթերցողներին։ Մինչդեռ «եթե աշխարհում ավարտվել է բնական մրցակցությունը տպագիր եւ էլեկտրոնային ԶԼՄ-ների միջեւ, ապա Հայաստանում այդ պայքարը շարունակվում է ի վնաս տպագիր մամուլի։ Հեռուստատեսությունը միշտ էլ կունենա մեծ լսարաններ, բայց քաղաքականություն կերտողը միշտ էլ կլինի տպագիր մամուլը»։

Թերթը չի կարող բիզնես դառնալ, քանի դեռ բիզնեսը Հայաստանում զարգացած չէ, դեռեւս չկա քաղաքակիրթ շուկա։ Հեռուստատեսային գովազդը խիստ մատչելի է գործարարների համար, էժան հասկացություն է դարձել։ Ըստ Ավետիքյանի՝ բիզնեսը պետք է մտնի մամուլ որպես կապիտալ ներդրում եւ ոչ միայն՝ որպես գովազդ, առավել եւս՝ նվիրատվություն»։

Պատասխանելով այն հարցին, թե արդյոք մեր մամուլը խիստ «դիրքավորված չէ՞», Մամուլի ազգային ակումբի հյուրը նկատեց, որ «տպագիր մամուլն ավանդույթ է, մինչեւ 1993 թ. մարդիկ կարդում էին բոլոր թերթերը, եւ կարողանում էին գտնել միջին գիծը», իսկ երբ թերթերը սկսեցին թանկանալ, յուրաքանչյուր թերթ աշխատեց տալ ամբողջ լրատվությունը։ Իսկ այսօր քաղաքական ճամբարների բաժանումը շատ է մեծացել։

Նա նկատեց, որ Ռուսաստանում անցկացված հարցումներից մեկի համաձայն հասարակության 57 տոկոսը համաձայն է գրաքննությանը։ Նման սպառնալիք, ըստ նրա, կախված է նաեւ մեր մամուլի գլխին։ Ավետիքյանը չհամաձայնեց այն տեսակետին, որ այսօր մենք ունենք բացառապես իշխանամետ եւ մեկ-երկու ոչ իշխանամետ լրատվամիջոցներ։ Ըստ նրա՝ մեզանում կան քաղաքական կողմնորոշում ունեցող լրատվամիջոցներ, բայց «ես կասկածում եմ, թե նրանք անկեղծ են իրենց դիրքորոշումներում»։ **«Ազգ»**-ի խմբագիրը բացասաբար գնահատեց մեր մամուլում սյունակագրության բացակայության փաստը։

Ըստ նրա՝ հայաստանյան մամուլի առջեւ կանգնած խնդիրներից է այն, որ հասարակությունը վստահությամբ չի մոտենում լրագրողին, իսկ «որոշ շրջանակներ անգամ արհամարհում են լրագրողին՝ ով ես դու, քեզ 50 դոլարով կարող եմ գնել»։ Ավետիքյանը ավելացրեց, որ հեռուստաընկերությունները նույնպես լուրջ վտանգի առջեւ են իրենց դնում, քանի որ «յուրաքանչյուր հաղորդում պիտի պարտադիր հովանավոր ունենա», ինչը, ըստ նրա, սխալ մոտեցում է եւ ի վերջո նրանց պատճառելու է լսարանի կորուստ։

Իսկ ինչ վերաբերում է մեր մամուլի վաղվա օրվան, այս առումով ՄԱԱ-ի հյուրը նկատեց. «Բնավորությամբ ես լավատես եմ, բայց այս դեպքում ես իմ լավատեսությունը հիմնավորելու դժվարություն ունեմ, որովհետեւ քանի դեռ մենք չենք լուծել մեր մամուլի տնտեսական անկախության հարցերը, այն չի կարող ազատ գոյատեւել»։

ՆԱՐԻՆԵ ՄԿՐՏՉՅԱՆ

Լրագրողների հետ ֆիզիկական հաշվեհարդարները փոխարինվել են դատականով

Սկիզբը էջ 1

Սառա Պետրոսյանը նշեց, որ հայաստանյան մամուլն անցնող տասը տարիների ընթացքում իր դժվարին աշխատանքով նվաճել է խոսքի ազատությունը, որը հայկական մամուլի միակ ձեռքբերումն է։ Շարունակությունը կարող էր լինել լրագրողական իրավունքների ու ազատությունների պաշտպանությունը, որի համար ջանքեր չգործադրվեցին։ Զեկուցողի կարծիքով, թե նախորդ եւ թե ներկա իշխանությունների վերաբերմունքը խոսքի ազատության նկատմամբ նույնն է մնում։ Տարբերությունը մեկն է. նախորդ իշխանությունների օրոք խոսքի ազատության սահմանափակման տարածված մեթոդ էր լրագրողների նկատմամբ կիրառվող ֆիզիկական հաշվեհարդարը՝ խմբագրատների հրդեհումը, կողոպուտը, լրատվամիջոցների արգելափակումն ուժի գործադրմամբ։ Ներկայումս լրագրողների դեմ կիրառվող ֆիզիկական հաշվեհարդարներին օրինականության տեսք է տրվել, պայքարը տեղափոխվել է դատարաններ վերածվելով դատական հաշվեհարդարի։

Վերջին մեկ տարվա ընթացքում դատարաններում լրագրողների դեմ ներկայացված պատվի ու արժանապատվության երեք գործ է քննվել՝ երկու քրեական գործ եւ քաղաքացիական հայց։ Երեքն էլ ավարտվել են լրագրողների լիակատար պարտությամբ։ «Իրավունքի» թղթակից Վահրամ Աղաջանյանը պատժի առավելագույն չափի 1 տարվա ազատազրկման դատապարտվեց։ Այս դեպքին նախորդել էր «Հայկական ժամանակ» օրաթերթի գլխավոր խմբագիր Նիկոլ Փաշինյանին դարձյալ 1 տարվա ազատազրկման դատապարտելը։ Երկու դեպքերում էլ դատարանն անտեսեց, որ լրագրողի «զենքը» գրիչն է, որի համար քրեական պատասխանատվության ենթարկելը համարժեք պատիժ չէ։

Դատարաններում լսված երրորդ գործը քաղաքացիական հայցն էր **«Ազգ»** օրաթերթի գլխավոր խմբագրի եւ զեկուցողի դեմ։ Վճիռը կայացվեց հօգուտ հայցվորի, սակայն վճիռներում ու որոշումներում այդպես էլ չարտացոլվեց այն միտքը, թե ո՞ր բառերով էր լրագրողը վիրավորել հայցվորի պատիվն ու արժանապատվությունը։

Ս. Պետրոսյանի կարծիքով, այս մոտեցումը միայն դատական իշխանությանը չէ հատուկ, ընդհանրապես իրավապահ մարմինների վերաբերմունքն այդ է լրագրողների ու լրատվամիջոցների նկատմամբ։ Այս հանգամանքը նա հիմնավորեց նրանով, որ առ այսօր չի բացահայտվել լրագրողների եւ խմբագրատների դեմ կիրառված բռնությունների հեղինակներից որեւէ մեկը։ Հարուցված բոլոր քրեական գործերը կասեցվել են կամ կարճվել։ Հրդեհման վերջին դեպքը տեղի է ունեցել 99 թ. դեկտեմբերի 31-ին «Նովոյե վրեմյա» խմբագրությունում, իսկ բռնության ենթարկված վերջին լրագրողը «Ռեսպուբլիկա Արմենիա» թերթի թղթակից Վադիմ Զադեթյանն է։ Զեկուցողն ընդգծեց, որ պետական քաղաքականության արդյունք են նաեւ խտրականության դրսեւորումները պետական եւ անկախ լրատվամիջոցների միջեւ, որոնք հաճախ անհեթեթության են հասնում։ Նշվեց մասնավոր մի դեպք. ՀՀ առողջապահության նախարարի մամուլի քարտուղարն արդեն քանի տարի լրագրողներին համոզում է, որ ինքը պարտավոր չէ նախարարության գործունեության մասին լրատվություն տրամադրել անկախ մամուլին, իսկ եթե նրանք շատ են ուզում այն ունենալ՝ պետք է վճարեն։ Խտրականության դրսեւորումներն արտահայտվում են նաեւ հրատարակչական հարցերում, պետության կողմից մամուլին տրվող ֆինանսական հատկացումներում եւ այլն։ Զեկուցողը ափսոսանք հայտնեց, որ լրագրողները մայիսի 3-ը չեն վերածում իրենց իրավունքների, խոսքի ազատության պաշտպանության օրվա, չեն քննարկում այն խնդիրները, որոնք խոչընդոտում են խոսքի ազատությանը, լրագրողների պրոֆեսիոնալ պարտականությունների իրականացմանը։

Խորհրդաժողովի նախաձեռնությունը պատկանում է Քաղաքացիական հասարակության զարգացման միությանը, Հետաքննող լրագրողների ընկերակցությանը եւ Համաշխարհային ուսուցում կազմակերպության ՀԿ-ների հզորացման ծրագրին եւ կշարունակվի եւս երկու օր։

ԱՐՁԱԳԱՆՔ

Վարուժան Կարապետյան. «Ես Հայաստանում եմ մնալու»

ԵՐԵՎԱՆ, 3 ՄԱՅԻՍ, ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ։ «...Քրեական պատժով դատապարտվել է այնպիսի արարքների համար, որոնք ուղղված են եղել թուրքական թիրախների դեմ», մասնավորապես նշված է 1983 թ. Փարիզի Օռլիի օդանավակայանում կատարված ահաբեկչությանը մեղսակցության մեղադրանքով ցմահ ազատազրկման դատապարտված Վարուժան Կարապետյանի ազատման մասին 2001 թ. մարտի 19-ին Բուժի վճռաբեկ դատարանի կայացրած վճռում։ Փաստաթուղթն այսօր ժուռնալիստի տանը Վարուժան Կարապետյանի հետ հանդիպման ժամանակ ներկայացրեց Հայաստանի ժուռնալիստների միության փոխնախագահ Գրիգոր Ջանիկյանը։

Վ. Կարապետյանի ազատման մասին վճիռը կայացվել է Ֆրանսիայի խորհրդարանի կողմից Հայոց ցեղասպանության մասին բանաձեւի ընդունումից հետո, եւ նրան ազատության իրավունք է տրվել ապրիլի 23-ին՝ եղեռնի զոհերի հիշատակի օրվա նախօրյակին։ «Ուրախ եմ, որ Ֆրանսիան հայ ժողովրդի ցեղասպանությունն ընդունելուց հետո կարողացավ Ձեզ շնորհել այդքան երկար սպասված պայմանական ազատությունը», մասնավորապես գրված է բանտից ազատվելու կապակցությամբ Վ. Կարապետյանին հասցեագրված՝ պատժի հավելման եւ ներման բանտային ծառայության խորհրդական Լը Կորդոնելի շնորհավորական նամակում. Վ. Կարապետյանի ազատության պայմանը նրա՝ Ֆրանսիայից Հայաստան տեղափոխվելն է։ Երեւանի քաղաքապետը Վ. Կարապետյանին աշխատանքով եւ բնակարանով ապահովելու գրավոր խոստում է հղել, եւ այսօր Վարուժան Կարապետյանը մշտապես հաստատվել է Հայաստանի Հանրապետության մայրաքաղաքում։

«Իր հինավուրց հայրենիքից բռնագաղթած ու ցիրուցան եղած ժողովրդի զավակի համար հայրենիք վերադառնալն ինքնին իրագործված հրաշք է», ներկաներին ասաց Վ. Կարապետյանը։ Նա նշեց, որ հայրենիք վերադառնալը իր սերնդի համար պատերի՝ գոյության իմաստ ու պայքարի ուղի դարձած պատգամ է, «որի արյունոտ ճանապարհի վրա մեր անձնուրաց ընկերներն իրենց կյանքը զոհաբերեցին»։ «Ես պետք է նախընտրեմ անաղմուկ նվիրվել մեր հայրենիքին, պետության, նրա գերագույն շահերի պաշտպանության ու բարգավաճման գործին։ Ես այստեղ եմ մնալու», ասաց Վ. Կարապետյանը։

Էմիլ Լահուդ. «Անհրաժեշտ է ակտիվացնել ...»

Սկիզբը էջ 1

Ինչպես հայտնում են Մայր աթոռի տեղեկատվության համակարգից, Նորին Սրբությունը ողջունել է պատվարժան հյուրի այցը հայոց հոգեւոր կենտրոն, առանձնակի գոհունակությամբ նշելով երկու ժողովուրդների դարավոր բարեկամությունը։

Ի հաստատումն ասվածի Լիբանանի նախագահը փաստել է, որ հայերը որպես Լիբանանի լիարժեք քաղաքացիներ իրենց կարեւոր ներդրումն ունեն երկրի կյանքում։

«Մեր աղոթքն է, որպեսզի նպաստենք մեր ժողովուրդների բարեկամությանը», ասել է Վեհափառ հայրապետը։

Հանդիպման ընթացքում խոսվել է Հայաստանում քրիստոնեությունը պետական կրոն հռչակելու 1700-ամյա հոբելյանական տոնակատարությունների մասին, Նորին Սրբությունը ներկայացրել է Հայ եկեղեցու գործունեությունը։

«1700-ամյակը մեծ իրադարձություն է աշխարհում, եւ վստահ ենք, որ շատ լիբանանահայեր մասնակից կլինեն այդ տոնախմբություններին», ասել է գեներալ Էմիլ Լահուդը։

Հանդիպման ավարտին Վեհափառ հայրապետը Լիբանանի նախագահին նվիրել է Հայ եկեղեցու հոգեւոր գանձերը պատկերող շքեղազարդ ալբոմ, ի պատասխան որի հնչել է նախագահի հայերեն «շնորհակալությունը»։

Վերջում Լիբանանի նախագահը Նորին Սրբության ուղեկցությամբ եղել է Վեհարանի թանգարանում, ծանոթացել հայ հոգեւոր արժեքներին։

Հայտարարություն

ԼՂՀ Արցախյան պատերազմի վետերանների միություն «Երկրապահ» հասարակական կազմակերպությունը (նախագահ՝ Արկադի Կարապետյան), «Ազգային վերածնունդ» կուսակցությունը (նախագահ՝ Միքայել Պողոսյան), «Ներդաշնակ աշխարհ» միջազգային ֆոնդը (նախագահ՝ Արամ Սիմոնյան), Պատերազմի եւ աշխատանքի վետերանների «Ավագանի» հասարակական կազմակերպությունը (նախագահ՝ Մանյա Հովհաննիսյան), Հայաստանի կանաչների միությունը (նախագահ՝ Հակոբ Սանասարյան), միանում եւ աջակցություն են հայտնում «Ազատագրված տարածքների պաշտպանություն» հասարակական կազմակերպությունների եւ մտավորականության ներկայացուցիչների նախաձեռնության ս. թ. մարտի 23-ի հայտարարությանը, ըստ որի ազատագրված հայրենի տարածքները ենթակա չեն սակարկման, եւ իշխանություն-ընդդիմություն-ժողովուրդ ներքին միասնությամբ է միայն հնարավոր դիմակայել արտաքին պարտադրանքին ու սպառնացող վտանգին։ Իշխանության պարտվողական կեցվածքի դեպքում մեր՝ արմատական ընդդիմության դիրքերում հայտնվելն անխուսափելի է։

«ԱԶԳ» ՕՐԱԹԵՐԹ
Հրատարակութեան ԺԱ տարի

Հիմնադիր եւ հրատարակիչ
«ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐԹ» ՍՊԸ

Երեւան 375010, Հանրապետութեան 47,
ֆաքս՝ 374-1-562863
e-mail: azg2@arminco.com

www.azg.am

Գլխաւոր խմբագիր
ՅԱԿՈԲ ԱՒԵՏԻՔԵԱՆ / հեռ. 521635
Խմբագիր
ՊԱՐՈՅՐ ՅԱԿՈԲԵԱՆ / հեռ. 529221
Տնօրէն
ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ / հեռ. 529353
Համակարգ. ծառայութիւն / հեռ. 582483
Շուրջօրյա լրահավաք ծառայութիւն / հեռ. 529353

Apple Macintosh
համակարգչային սարքաւորումը
«Ազգ» թերթի

Թերթի նիւթերի ամբողջական թէ մասնակի արտատպումները տպագիր մամուլի միջոցով կամ ռադիոհեռուստատեսութեամբ, առանց խմբագրութեան գրաւոր համաձայնութեան, խստիւ արգելւում են, համաձայն ՀՀ հեղինակային իրաւունքի մասին օրէնքի։

Նիւթերը չեն գրախօսւում ու չեն վերադարձւում

«AZG» DAILY NEWSPAPER
Editor-in-chief
H. AVEDIKIAN / phone: 521635
47 Hanrapetoutian st.,
Yerevan, Armenia, 375010

Ընթացիկ

Ղարաբաղյան կարգավորման հիմնախնդիրը մտել է այնպիսի փուլ, երբ կարեւոր է դարձել տարածաշրջանով անցնող կոմունիկացիաների ապահովության եւ վերահսկողության երաշխավորման հարցը: Դա ապացուցում է, որ հարցը միայն Արցախով չի սահմանափակվում եւ գերտերությունների շահերի համատեքստում է արտահայտվում: Այս տեսանկյունից հակամարտող երկու երկրների քաղաքական շրջանակների դիրքորոշումները խիստ կարեւոր են՝ հաշվի առնելով երկրում տիրող մթնոլորտը: Անցյալ շաբաթ Հայաստանի Ազգային ժողովը հանդես եկավ հայտարարությամբ, որը սակայն կոմունիկացիաների վերահսկողության մասին ընդհանուր բովանդակությամբ էր միայն սահմանափակված, եւ կոնկրետ Մեղրիով անցնող ուղիների մասին ոչինչ ասված չէր: Մենք փորձեցինք պարզել քաղաքական ուժերի հստակ դիրքորոշումները՝ կապված այս հարցի կարգավորման հետ:

Վահան Հովհաննիսյան՝ ՀՅԴ

«Սուվերեն պետությունն այն պետությունն է, որը վերահսկում է իր ողջ տարածքը, սահմանները, օդը, տարածքին կից ջուրը, նաեւ բոլոր կոմունիկացիաներն անկախ նրանց միջազգային կարգավիճակից: Օրինակ, տրանսեվրոպական ճանապարհներ կան, տրանսամերիկյան մագիստրալ կա, որ անցնում է ողջ Հյուսիսային եւ Հարավային Ամերիկաներով, բայց յուրաքանչյուր երկրի տարածքում վերահսկում է տվյալ սուվերեն պետությունը: Հոգ չէ, թե դա էստակադա է, ստորգետնյա թունել է եւ այլն, Հայաստանի տարածքում ճանապարհի անվտանգության ապահովումը միայն Հայաստանի գործն է: Եթե Հայաստանը որեւէ պատճառով երբեւէ խախտի իր պարտականությունները, այդ ժամանակ երկիրը շատ լուրջ պատասխանատվության առաջ կարող է կանգնել միջազգային հանրության կողմից: Բայց մինչ այդ կանխել դա բերելով ինչ-որ օտար վերահսկիչ ուժեր, կարծում եմ, դրան համաձայնել չենք կարող: Խաղաղարար ուժերի ոչ միայն կարիքը չկա, այլեւ դրանք նույնիսկ վնասակար են: Վերջին տասնամյակի կտրվածքով տեսեք, թե որտե՞ղ են այդ ուժերը խաղաղություն բերել. ո՛չ Կոսովոյում, ո՛չ խորվաթ-սերբական սահմանագծին, ո՛չ էլ Մերձդնեստրյան տարածքում»:

Հայկ Բաբուխանյան՝ ՍԻՄ

«Մեղրիի վերաբերյալ ամեն ինչ պարզ ասված է, մենք դեմ ենք որեւէ տարածքային փոխանակության, որեւէ կոմունիկացիայի անցկացմանը, որը կխախտի մեր ինքնիշխանությունն այդ տարածքի նկատմամբ: Դեմ ենք նաեւ, որ այդ տարածքներում գործեն ինչ-որ միջազգային կոչված ուժեր, որոնք կարող են իրենց լիազորություններով գերակշռել մեր պետական մարմինների լիազորությունները: Մենք վստահ ենք, որ մեր պետությունը կարող է ապահովել այդ կոմունիկացիաների անխափան գործունեությունը»:

«Միջազգային ուժերն այստեղ ոչ միայն ավելորդ են, այլեւ վնասակար»

Քաղաքական ուժերը վստահ են, որ Հայաստանը կարող է վերահսկել իր տարածքը

Ստեփան Զաքարյան՝ ՀԺԿ

«Ինչո՞ւ ենք շեշտում Մեղրին: Եթե ճանապարհի հարց է, կարող է Սիսիանով գնա, կարող է Իջեւանով: Մենք ուղղակի շեշտում ենք, որ Հայաստանի տարածքում ինչ ճանապարհ էլ լինի, պիտի վերահսկի Հայաստանը, նրա համապատասխան կառույցները: Ինչ է, օրինակ, Ադրբեջանի տարածքով անցնող երկաթուղին պիտի միջազգային ուժե՞րը վերահսկեն»:

Գալուստ Սահակյան՝ ՀՀԿ

«Երբ խնդիր ենք դնում, որ Հայաստանի տարածքներին որեւէ հարց չի կարող վերաբերել, նշանակում է ներառվում է նաեւ Մեղրին: Ինչ վերաբերում է կոմունիկացիաներին, պարզ կդառնա բանակցություններին: Խնդիրը քննարկման առարկա է, ամեն դեպքում դա չպիտի վերաբերի Հայաստանի տարածքներին: Հայտարարության մեջ ասում ենք, որ բոլոր տիպի կոմունիկացիաները բաց լինեն ոչ միայն Ադրբեջան-Հայաստան կոնտեքստով, այլեւ ողջ Կովկասում: Կարծում եմ Հայաստանն այնպիսի լիարժեք քաղաքական իրավիճակում է, որ իր տարածքների վերահսկողությունն ինքը կարող է իրականացնել»:

«Ռուսաստանը մեր դայակը չէ...»

«Պարտք ենք, պիտի տանք»: Այս միտքն էր արտահայտվում խորհրդարանական բոլոր խումբ-խմբակցությունների ներկայացուցիչների խոսքերում՝ կապված ՌԴ-ին 20 մլն դոլար պարտքը վերադարձնելու հետ:

ԱԺՄ ներկայացուցիչ Սեմյոն Բաղդասարյանը պատկերավոր նշեց, թե «Ռուսաստանը մեր դայակը չէ, մենք էլ ծծկեր երեխա չենք: Պարտք ենք, պիտի տանք»: Խնդիրը սակայն պարտքի վերադարձնելը չէ, այլ այն, թե ինչպես է պատահել, որ վարկը պարտքի տեսքով չի մտել պետական բյուջե, որտե՞ղ են փոշիացել դրանք եւ ինչո՞ւ ենք կանգնել այնպիսի իրավիճակի առաջ, երբ գումարը պետք է վերցնենք սեփականաշնորհման միջոցներից: Այս մասին սակայն որեւէ տեղեկանք կառավարությունը խորհրդարան չներկայացրեց, որը պատճառ դարձավ ՀՅԴ խմբակցության համար ձեռնպահ եւ դեմ քվեարկել համապատասխան օրինագծին: Աղվան Վարդանյանի խոսքերով ՀՅԴ-ն հավելյալ տեղեկատվության կարիք ուներ եւ մինչեւ չստանան վերոհիշյալ հարցերի պատասխանը, դիրքորոշում չեն հայտնելու: «Կայունություն» խումբը եւս ուներ նման պահանջ, սակայն կողմ էր կառավարության առաջարկին: Խմբի ղեկավար Վարդան Այվազյանի խոսքերով պարտքի վերադարձը երկրի իմիջի խնդիր է, եւ իրենք չէին կարող դա հաշվի չառնել:

Այս տեսակետին է նաեւ «Ժողովրդավարական պատգամավոր» խումբը, սակայն առաջ է քաշում պարտքի մարման համար սեփականաշնորհման միջոցներից վերցված գումարների վերադարձնելիության խնդիրը: Ամեն դեպքում պարզորոշ հասկացվեց, որ խորհրդարանականները հարցը քաղաքական չեն համարում եւ ռուսական կողմի պահանջները դիտարկում են որպես տնտեսական «նորմալ» գործընթաց:

ԳՈՌ ԱԲՐԱՀԱՄՅԱՆ

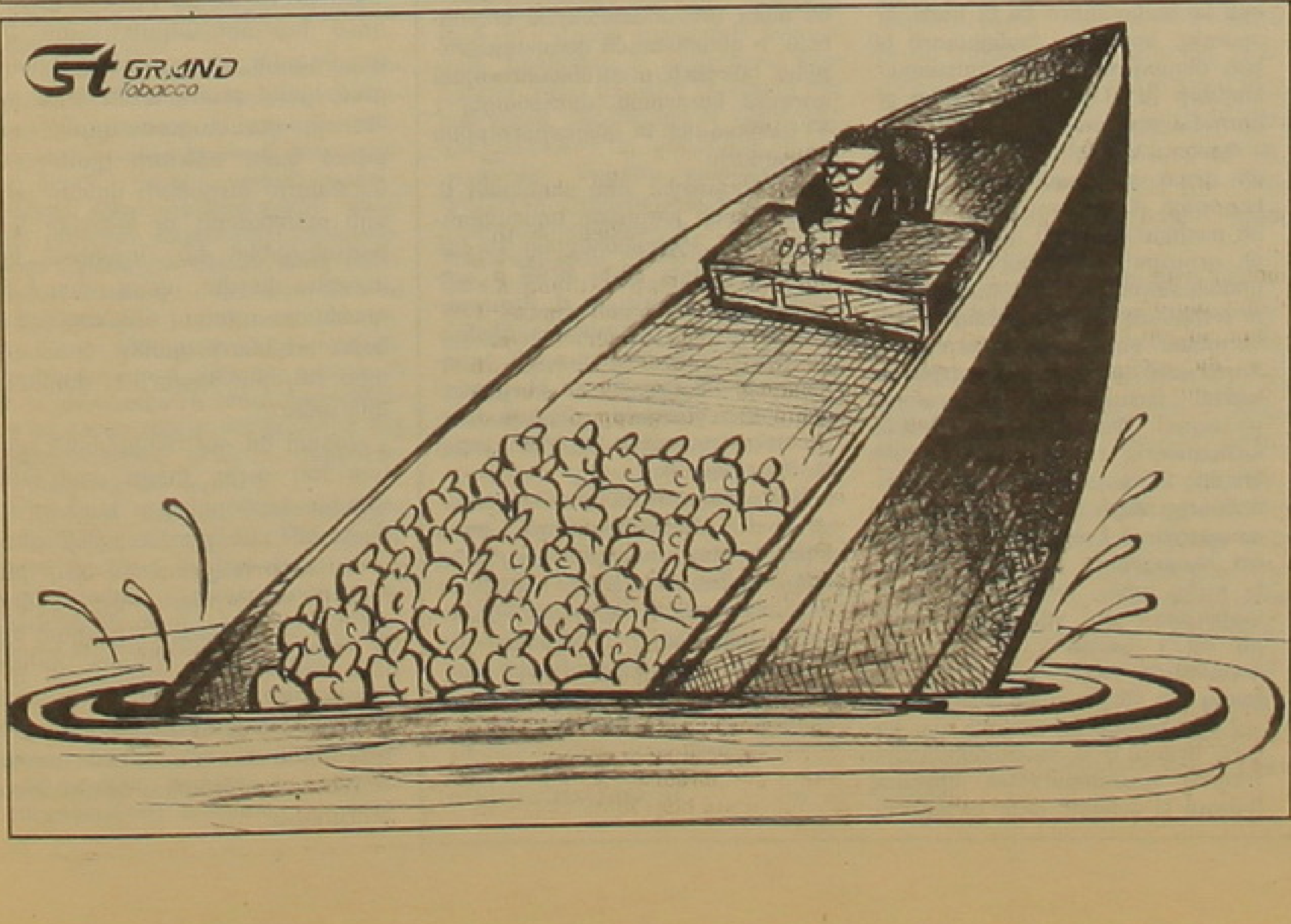

«Հայաստանի համար առաջնայինը ռուսական շուկան է»

Հայաստան-Ռուսաստան տնտեսական համագործակցության կլոր սեղան՝ «խիստ հայկական շահերից» ելնելով

Հունիսի 9-ին Հայաստանի արդյունաբերողների ու գործարարների միության երրորդ արտահերթ համագումարում կընտրվի ոչ միայն երկրի տնտեսական էլիտան միավորող այս հասարակական կազմակերպության ղեկավար կազմը, այլեւ մարտավարությունը: Ամեն դեպքում միության ներկայիս պաշտոնակատար Արսեն Ղազարյանը խոստանում է «բաց եւ սուր քննարկումներ», իսկ երեկ հրապարակ նետեց հայաստանյան գործարարների մի քանի մտահոգություններ՝ ՀՀ տնտեսական օրենսդրության, վարչարարության եւ երկրի սոցիալ-տնտեսական վիճակի վերաբերյալ: ՀԱԳՄ անդամներն այն կարծիքին են, որ այսօր «Հայաստանում մնացած ու կայացած գործարարները առաջին հայրենասերներն են, որոնք իրենց կյանքը կապել են այս երկրի հետ»: Գործարարները մտահոգված են հատկապես, շրջանառվող «խելացնոր արտագաղթով», շատ լավ հասկանալով, որ արդյունքում իրենց ապրանքը սպառողներ կամ էլ իրենց ծառայություններից օգտվելու համար օֆիսների դռները բացողներ չեն լինելու: Նյու Յորքի առաջիկա համաժողովի մասին էլ տեղեկացվեց, որ ներկայացված 20 բիզնես-առաջարկներից միայն 11-ը ՀԱԳՄ -ի կողմից է արված: Նյու Յորքի «ուշացած, բայց կարեւոր նախաձեռնությունը», ըստ Ա. Ղազարյանի, լավ առիթ կլինի, որպեսզի ՀՀ պետական գործիչները «Նյու Յորքից, հեռվից, դրսի հայացքով տեսնեն հայաստանցի գործարարներին խանգարող խնդիրները»:

Հայկական ապրանքներով ռուսական շուկայի «գրոհում՝ մեկ միասնական ճակատով»

Հայաստանյան գործարարները մտահոգված են նաեւ հայ-ռուսական տնտեսական հարաբերությունների համարյա «մեռյալ վիճակով»: Արդեն կյանքի են կոչվել մի քանի նախաձեռնություններ, որոնք տարիներ շարունակ մնացել էին թղթի վրա: Մասնավորապես, մայիսի 21-22-ին Մոսկվայում տեղի կունենա հայ-ռուսական տնտեսական զարգացմանը նվիրված կլոր սեղան, որի կազմակերպիչները երկու երկրների համանման միություններն են: «Բաց, եղբայրական, մի քիչ էլ խիստ քննարկումներին» ռուսական կողմից մասնակցելու են իրավապահ մարմինների ղեկավարներ, ՌԴ Պետդումայի պատգամավորներ, խոշոր գործարար-արդյունաբերողներ, Հայաստանից՝ 25 գործարարներ, որոնք ունեն կոնկրետ շահեր ռուսական շուկայում: «Ինչքան էլ ձգտենք դեպի Եվրոպա, ռուսական շուկան գոնե առաջիկա 10-20 տարում կմնա առաջնային», ասաց Ա. Ղազարյանը՝ փաստելով կոնկրետ օրինակներով. ըստ նրա, անծայրածիր ռուսական շուկան, որի համար «Արեւմուտքը գլուխ է կոտրում», շարունակում է հայկական մի շարք ապրանքատեսակների համար մնալ ամենապոտենցիալ ու ռեալ շուկան: Ամենավառ օրինակը, թերեւս, հայկական կոնյակն է, որը կազմում է անցյալ տարի ռուսական շուկայում սպառված մոտ 1 մլն 400 հազ. դեկալիտր կոնյակի մոտ կեսը՝ 750 հազ. դեկալիտր: Դա շնորհիվ ՌԴ-ում «Պեռնո Ռիկարի» ակտիվ մարկետինգի, այնտեղ ստեղծված դիստրիբյուտորական կառույցի՝ «Պեռնո Ռիկար-Ռուս»-ի աշխատանքի, ինչպես նաեւ «հայկական բրենդի» արտահայտությունը ռուսական շուկայում հարգի «հայկական կոնյակ» անվանափոխության: «Դա «Պեռնո Ռիկարը», իսկ ի՞նչ անեն հայկական մյուս ընկերությունները՝ գարեջուր, հանքային ջուր արտադրող, սննդարդյունաբերական, որոնք ունեն մեծ հնարավորություններ ռուսական ավանդական շուկայում», հարցնում է Ա. Ղազարյանն ու պատասխանում. «Կա մի ելք. մեկ միասնական մարկետինգ»: Զանտեսվեց նաեւ «Նաիրիտի» օրինակը, որի ամսական առաքումները ՌԴ արդեն հասել են մոտ 600 տոննայի, ինչը չի բացառում, որ նոր «խանդի» ալիք կարող են բարձրացնել ռուսական շուկայում մեծ հավակնություններ ունեցող «Դյուպոն» եւ այլ լատեքս արտադրող գիգանտները եւ առիթ՝ սկսելու առողջացման ճանապարհը բռնած այս հզոր հայկական ձեռնարկության (էկոլոգիականից զատ) տնտեսական աննպատակահարմարության մասին հայտարարությունների համար:

Տեղեկացվեց, որ կլոր սեղանի ընթացքում նորից կյանքի կկոչվի 97 թ.-ից ի վեր քնեցրած գաղափարը՝ Մոսկվայում հայ-ռուսական Առեւտրի տան մասին, որը պետք է իրականացնի ռուսական շուկայի կազմակերպված մարկետինգ: Արդեն իսկ հստակեցվել է Առեւտրի տան վայրը՝ ՌԴ-ում ՀՀ դեսպանատան շենքը, ինչպես նաեւ կարգավիճակը՝ կիսապետական դիստրիբյուտորական կառույց: Այս տարվա աշնանը նախատեսվում է նաեւ Երեւանում անցկացնել հայ-ռուսական գործարար համաժողով, որը տարբեր պատճառներով արդեն մոտ երկու տարի հետաձգվում է, ինչպես նաեւ՝ ՀՀ-ում ռուսական ներդրումներին նվիրված համաժողով:

ՀՀ «Ոստիկանության մասին օրենքը»՝ բիսմարկյան տիպի պետության օրենք

Մեկուկես ամսվա պայքարի արդյունքում ՀԱԳՄ-ին վերջապես հաջողվել է, վարչապետի օժանդակությամբ, կասեցնել «Ստուգումների մասին օրենքում փոփոխություններ մտցնելու մասին» օրինագիծը, որով, փաստորեն, պետք է սկիզբ դրվեր տնտեսվարողների նկատմամբ ոտնձգություններին: Դա պրն Ղազարյանը համարում է ՀԱԳՄ վերջին 5 ամսվա փորձաշրջանի հաջող արդյունքը, փոխարենը, անհաջողությամբ են պսակվել բոլոր տեսակի ջանքերը՝ «Ոստիկանության մասին» օրենքում, ու հատկապես նրա 20 եւ 24 հոդվածներում (որոնցով օրենքի ուժ են ստանում ոստիկանների ու պետավտոտեսուչների զանգվածային կամայականությունները) փոփոխությունների նախաձեռնությունը: ՀԱԳՄ-ն ստացել է ԱԺ համապատասխան հանձնաժողովի նախագահ Վահան Հովհաննիսյանի գրությունն այն մասին, թե հաշվի են առնվում միության առաջարկները, բայց նրա մասնակցությունը օրենքի լրամշակմանը՝ աննպատակահարմար է: Այդ նամակը Ա. Ղազարյանը համարում է «հասարակական ապտակ», իսկ օրենքը՝ «բիսմարկյան տիպի պետության ոստիկանության մասին օրենք»: Երկրորդ ընթերցմամբ ընդունված այս օրենքի վրա ՀՀ արդարադատության նախարարության կողմից վետո է դրվել եւ համարվել հակաիրավական ու հակասահմանադրական: Ընդհանրապես, ՀԱԳՄ-ն գտնում է, որ եթե լուծվի օրենքների նախագծերի մշակմանը ոչ պետական կամ հասարակական կազմակերպությունների ռեալ (ոչ թե ֆիկտիվ) մասնակցության հարցը, նման անհեթեթ ու տնտեսության մեջքը կոտրող օրենքներ չեն ընդունվի:

Նման օրենքները, ինչպես նաեւ տնտեսական սխալ վարչարարությունն ու տնտեսական բարեփոխումների դանդաղումը, ՀԱԳՄ նախագահի կարծիքով, ավելի ու ավելի են մեծացնում հայաստանցի գործարարների հավատի ու աշխատելու ցանկության կորուստը:

ԶԱՅԱՆԱ ՄՈՒՐՈՅԱՆ

ԱԶԳ

ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՈՐՈՇՄԱՄԲ

Կեղծիքն ու զրպարտությունը անզոր են ճշմարտության եւ արդարության դեմ

Դատարանի 15.09.2000 թ. վճռի պարտադրանքով խմբագրությունը տպագրում է քաղաքացիի Անուշ Հովհաննիսյանի հոդվածն ի պատասխան «Ազգի» 2000 թ. մարտի 24-ի համարում տպագրված մեր թղթակից Սառա Պետրոսյանի «Կեղծված փաստաթղթի հիմնով վճիռը դատապարտվա՞ծ է ուժի մեջ մնալու» հրապարակման: Հայցվորը Անուշ Հովհաննիսյանը, դիմել էր դատարան: ՀՀ քաղաքացիական գործերի վերաքննիչ դատարանը նրան պատասխան հոդվածի իրավունք վերապահեց, թվելով 9 կետեր, որոնց շրջանակում հայցվորը պետք է հերքեր մեր հրապարակման մեջ տեղ գտած «իրականությանը չհամապատասխանող» փաստարկները: Հայցվորը խմբագրություն ներկայացրեց սույն տեքստը, որն ընդհանուր ոչինչ չունի վճռի 9 կետերի հետ, կարեւորը պատասխանի իրավունքն ստանալն էր: Սակայն, զարմանալին այն էր, որ դատարանի վճռի բովանդակությանը հակասող այս պատասխան հոդվածը տպագրության համար երկու անգամ հաստատեց նույն դատավորը:

Մեր բողոքարկումները դատական երկրորդ եւ երրորդ ատյաններում արդյունքի չհասցրին. թեեւ դատարանն այդպես էլ չցրեց, թե լրագրողը ո՞ր բառով էր վիրավորել տկն Անուշ Հովհաննիսյանի պատիվն ու արժանապատվությունը: Համենայն դեպս, չզլացանք մեկ ապարդյուն փորձ էլ ձեռնարկել դատարանի ուշադրությունը հրավիրելով այն հանգամանքին, որ պատասխան հոդվածն ուղղակիորեն հակասում է իր իսկ կայացրած վճռի բովանդակությանը: Հարկադրված ենք տպագրել սույն հոդվածը՝ օրինապահությունն ամեն ինչից վեր դասելով եւ այն հույսով, որ մեր օրինապահությունը մի օր ուսանելի կլինի նաեւ դատարանի համար:

24.03.2000 թ. «Ազգ» օրաթերթում հրապարակվեց նույն թերթի թղթակից Սառա Պետրոսյանի քաղ. Ա. Հովհաննիսյանին զրպարտող եւ վարկաբեկող մեծածավալ հոդվածը՝ «Կեղծված փաստաթղթի հիմնով վճիռը դատապարտվա՞ծ է ուժի մեջ մնալու» վերնագրով: Ս. Պետրոսյանի երկնածը միայն փաստերի նենգափոխում կամ հնարովի փաստերի շարան է, որն սկսվում է հենց վերնագրից:

Քանի որ պարտավորագրի բլանկի վրա գրված լինելն անլուրջ շահարկումների առիթ հանդիսացավ, այդ թվում նաեւ Ս. Պետրոսյանի կողմից՝ նշված հոդվածում, գաղափար չունեցողների համար (գործը ցույց տվեց, որ այդպիսիք շատ-շատ են նաեւ դատական համակարգում) ստիպված ենք բացատրել, որ բլանկն ինքը փաստաթուղթ չի հանդիսանում: Ցանկացած թղթի նման, փաստաթուղթ է նրա վրա շարադրված գրության բովանդակությունը՝ հավաստող անձի ստորագրությամբ: Իսկ մասնավոր անձանց պարտավորագիրը կարող է գրվել ցանկացած թղթի, այդ թվում նաեւ պարտատիրոջ բլանկի վրա. կարեւորը բովանդակությունն է եւ պարտավորվողի ստորագրությունը: Եթե գրությունը ոչ մի առնչություն չունի գլխամասի, ընդամենը ռեկվիզիտների հետ, ինչպես տվյալ դեպքում, առնվազն խելապակաս պետք է լինել պնդելու համար, թե բլանկի վրա գրված պարտավորագիրը «կեղծված փաստաթուղթ է»:

Խաբեությամբ կնքված, պայմանավորվածության խախտումով օգտագործված, նվիրատվության պայմանագիրն անվավեր համարելու՝ Արաբկիրի դատարան ներկայացրած Ա. Հովհաննիսյանի հայցի լսումը դատարանում տարօրինակ գործընթացից հետո տարօրինակ լուծում ստացավ: Սկսվեց դատավոր Վ. Աբրահամյանի՝ նիստից առաջ Ժ. Քոչարյանի հետ ունեցած առանձնազրույցից, որից հետո նշանակված նիստը չկայացավ: Առանց Ա. Հովհաննիսյանի գիտության, գործը նույն օրը կարճվել է նույնիսկ իրար երես չտեսած «կողմերի փոխհամաձայնության գալու հիմնով»: Անհայտ հիմնով այն կրկին վերցվեց վարույթ եւ 08.06.98 թ. հետաձգվեց մինչեւ Ժ. Քոչարյանը բարեհաճի ներկայանալ դատարան (մինչեւ նախրի գալը- ժող.): Արդյունքում օրենքով նախատեսված մեկ ամսվա փոխարեն, դատաքննությունը կայացավ հինգ ամիս հետո, մեկ այլ դատավորի նախագահությամբ եւ աննախադեպ, պատճառաբանական մաս չունեցող, վճռով հայցը մերժվեց. մերժվեց կամայականորեն, առանց մերժումը հիմնավորելու: Բացի այդ, գործում հայտնվեցին պարտավորագրի երկու քսերոպատճեն, որոնցից եւ ոչ մեկը Ա. Հովհաննիսյանի ներկայացրածը չէր:

Քանի որ Արաբկիրի դատարանում գործը վարվեց այսպիսի խախտումներով եւ վճիռն էլ չէր համապատասխանում գործող օրենքներին, Ա. Հովհաննիսյանը, բնական է, դիմեց վճռաբեկ դատարան: Վճռաբեկ դատարանը նվիրատվության պայմանագիրն անվավեր համարեց, իսկ Ա. Հովհաննիսյանին պարտավորեցրեց վերադարձնել Ժ. Քոչարյանից վերցրած 6000 դոլարը:

Վճռաբեկ դատարանի 16.10.98 թ. որոշումից. «Հիմնավոր չէ պատասխանողի այն պնդումը, որ ինքն իրականում գնել է տունը 6000 դոլարով եւ 2000 դոլար էլ վճարել է գույքի դիմաց, քանի որ, բացի իր բանավոր հայտարարություններից, նա որեւէ այլ ապացույց չի ներկայացրել դատարանին»:

29.12.98 թ. որոշումից. «Նշված հանգամանքներից երեւում է, որ կողմերի միջեւ չի կնքվել նվիրատվության պայմանագիր, քանի որ ՀՀ քաղ. օր.-ի 256 հոդվածի համաձայն, վիճելի բնակարանն անհատույց չի հանձնվել պատասխանողին: Նույն հանգամանքներից երեւում է նաեւ, որ կողմերի գործարքը չի կարող դիտվել առուվաճառքի պայմանագիր, քանի որ կողմերը նկատի չեն ունեցել բնակարանի առուվաճառք կատարել, չէին կարող շուրջ երկու տարի առաջ գումար ստանալ եւ նույնքան ժամանակ հետո բնակարան հանձնել: Հետեւաբար հիմնավոր է, որ հայցվորը պատասխանողից գումար է վերցրել փոխառությամբ եւ բնակարանի նվիրատվության պայմանագիրը ձեւակերպել որպես նույն գումարը պայմանավորված ժամկետում վերադարձնելու երաշխիք, առանց իրավական հետեւանքների»:

Այսքանից հետո Ս. Պետրոսյանը դեռ բողոքում է, որ վճռաբեկ դատարանն իր դռներն իրենց առաջ փակել է: Ինչ վերաբերում է որոշման՝ ուժի մեջ մնալու դատապարտվածությանը, ոչ թե դատապարտված, այլ պարտադրված է ուժի մեջ մնալու, պարտադրված է ՀՀ Սահմանադրությամբ եւ գործող օրենքներով:

Սրանով պետք է որ ավարտվեր այս դատական մարաթոնը, եթե Ժ. Քոչարյանը, հարգելով ՀՀ օրենքները, ազատեր Ա. Հովհաննիսյանի սեփականությունը հանդիսացող բնակարանը: Այդ պատճառով 02.12.98 թ. սկսվեց մի նոր մարաթոն: Այն պիտի որ վերջանար Արաբկիր եւ Քանաքեռ-Զեյթուն համայնքների առաջին ատյանի դատարանի 23.02.2000 թ. վճռով, որով պարտադրվեց բնակարանի տիրապետման եւ օգտագործման իրավունքը հանձնել նրա օրինական տիրոջը՝ Ա. Հովհաննիսյանին: Անվիճելի իրավունքի վրա հիմնված հայցը դատարանի կողմից լուծվեց 13 ամսվա ընթացքում: Տարօրինակ է, բայց վճիռը բողոքարկվեց, այն էլ ոչ թե Ժ. Քոչարյանի, այլ Ս. Պետրոսյանի կողմից: Եվ բողոքարկման միակ հիմքն այն է, որ պատասխանողը նիստին ներկա չի եղել: Նիստին ներկայացել էր պատասխանողի լիիրավ ներկայացուցիչ, նույն ինքը՝ Ս. Պետրոսյանը: Սակայն, ստելով, թե ինքը Ժ. Քոչարյանի ներկայացուցիչ չի հանդիսանում, լքեց դատարանը:

Եվ վերջապես, մեկ այլ, 14 ամիս տեւած, նախաքննադատական ոդիսականի մասին, որն ի տխրություն Ժ. Քոչարյանի, եւ, հոդվածից դատելով, ավելի շատ Ս. Պետրոսյանի, ավարտվել է: Քանի որ այդ կապակցությամբ մամուլում արդեն եղել են 5 հրապարակումներ:

Զորեղ հովանավորների աջակցությամբ Ժ. Քոչարյանը փորձեց գործի դնել ձախողման դեպքի համար նախօրոք նախապատրաստված «հաղթաթուղթը», թե իբր վճռաբեկ դատարանը որոշումը կայացրել է Ա. Հովհաննիսյանի կեղծած պայմանական փաստաթղթի հիման վրա: Այդ ակնհայտ սուտ մատնության եւ նախկին գլխավոր դատախազի պատվերով, Արաբկիրի դատախազությունը սպիտակի վրա սեւ թելերով գործ կարեց՝ Ա. Հովհաննիսյանին մեղադրելով, չգարմանաք, վարչակարգի դեմ ուղղված հանցագործության մեջ, եւ կասեցրեց, բայց ծիծաղաշարժ հիմնավորումներով, մեղադրանքը պաշտպանեց Արաբկիրի դատարանում, որը Ա. Հովհաննիսյանին դատապարտեց: Վերաքննիչ դատարանը Ա. Հովհաննիսյանին արդարացրեց՝ նրա կողմից հանցակազմ պարունակող արարքի բացակայության հիմնով: Վճռից վիրավորված դատախազության բողոքը լսեց վճռաբեկ դատարանը՝ բեկանելով ե՛ւ առաջին ատյանի, ե՛ւ վերաքննիչ դատարանների վճիռները եւ լրացուցիչ քննություն կատարելու համար գործն ուղարկվեց նույն Արաբկիրի դատախազություն: Երկար եւ անպտուղ չարչարանքներից հետո, դատախազությունը ստիպված գործը կարճեց արդարացման հոդվածով: Իհարկե, «մոռացավ» օրենքով նախատեսված ներողությունը խնդրել. էդ էր պակաս:

Միայն մի մեկնաբանություն: Դատախազությունը Ա. Հովհաննիսյանին մեղադրանք էր առաջադրել «պետական հիմնարկի, ձեռնարկության կամ հասարակական կազմակերպության կողմից տրված վկայական, կամ պարտավորություններից ազատող կամ իրավունք վերապահող այլ փաստաթուղթ կեղծելու» հոդվածով: Բայց ողջ գավեշտն այն էր, որ հաստափոր դարձած (2 հատոր) գործում բացակայում է ընդամենը մի անմեղ թղթիկ՝ նշված հոդվածով որոշվող որեւէ փաստաթուղթ, ինչը, ի վերջո, ստիպված արձանագրվեց նաեւ դատախազության վերջին որոշման մեջ: «Հարցն այստեղ շատ պարզ է. կա՞ այդպիսի... փաստաթուղթ, որի կեղծումը մեղսագրված է ինձ: Այն կամ պիտի լինի, կամ չպիտի լինի, այլ դեպք չի կարող լինել: Եթե կա, ապա ես հանցագործ եմ եւ նաեւ զրպարտիչ, եթե չկա, հանցագործ են ինձ մեղադրողները եւ դատապարտողները (Ա. Հ.-ի «Քարը մնաց ջրհորում» հոդվածից):

Գործում առկա՝ Ա. Հովհաննիսյանի գրած պարտավորագրի տեքստը կեղծված չէ. գործում չկա «Բեռլինի ոստիկանությանն ուղղված» ոչ մի գրություն, այդպիսինի կարգավիճակ տալով ինչ-որ անհասցե, ինչ-որ «տիկնանց եւ պարոնանց», «ընկերական ջերմ ողջույններով» Ժ. Քոչարյանի ուղերձի սեւագրին (իհարկե, նոտարական վավերացում չունեցող): Փորձագետն ընդամենն արձանագրել էր, որ Ժ. Քոչարյանի կողմից ներկայացրած 2 քսերոպատճեններից մեկի բովանդակությունն արտատպված է մյուսի վրա, նախօրոք հեռացնելով վերջինիս տեքստը, եւ ուրիշ ոչինչ: Փորձագետը եզրակացություն չի տվել այն մասին, թե ով է կատարել քրեորեն չհետապնդվող այդ տեղափոխումը (բայց Ս. Պետրոսյանը տվել է):

Ինչի՞ համար էր արվում այս բոլորը: Արվում էր Ա. Հովհաննիսյանին քրեորեն դատապարտելու միջոցով (ինչպես է) նրանից խլել բնակարանը եւ հանձնել Ժ. Քոչարյանին, որը երբեք նրա սեփականությունը չէր հանդիսացել, քանի որ «անվավեր ճանաչված գործարքն անվավեր է համարվում այն կնքելու պահից» (ՀՀ քաղ. օր.-ի հոդ. 59):

Հիմա ի՞նչ է ուզում Ս. Պետրոսյանը, երբ քաղ. գործով վեճը լուծված է, եւ քրեական գործը կարճվել է արդարացման հոդվածով. զոռով Ա. Հովհաննիսյանին հանցագո՞րծ դարձնել: Թե՞ զգալով, որ շինծու քրեական գործ սարքող հիմար այլեւս չի գտնվի: Հոդվածը չծանրաբեռնելու նպատակով Ս. Պետրոսյանին խորհուրդ կտանք կարդալ ՀՀ Սահմանադրության 20-րդ եւ 41-րդ հոդվածների 1-ին մասերը, մամուլի մասին օրենքը եւ գնահատել իր արարքը ՀՀ քր. օր.-ի 131 հոդվածի 3-րդ մասի լույսի տակ. առայժմ «գոնե իր տեսանկյունից»:

Ս. Պետրոսյանը հարց է տալիս, թե ո՞վ է Ա. Հովհաննիսյանը եւ բազմանշանակ լռում: Որոշեցինք օգնել նրան, «կեղծիքներից» խուսափելու համար օգտվելով Ա. Հովհաննիսյանին ՀՀ ԳԱԱ-ի տված պաշտոնական բնութագրից: Ա. Հովհաննիսյանը գերազանց ավարտել է Լենինգրադի համալսարանը եւ ասպիրանտուրան: Աշխատում է Արեւելագիտության ինստիտուտում որպես գիտաշխատող: Համարվում է հանրապետության լավագույն թուրքագետներից մեկը: Տիրապետում է մի քանի լեզուների: Նա թուրք պատմագրության եւ գաղափարախոսության հարցերի, ինչպես նաեւ Հայոց ցեղասպանության որոշ հարցերի մասնագետ է: 1996-ից հանդիսանում է նաեւ Ուպսալայի (Շվեդիա) համալսարանի կոնֆլիկտների լուծման բարձրագույն կուրսերի դիպլոմանտ՝ հրապարակելով Արցախի հիմնահարցին նվիրված անգլերենով ուսումնասիրություն: Ա. Հովհաննիսյանը բազմիցս հրավիրվել եւ գործուղվել է տարբեր երկրներ (Ֆրանսիա, Թուրքիա, Շվեյցարիա, Ֆինլանդիա եւ այլն) համատեղ ուսումնասիրություններ կատարելու: Նրա հոդվածները հրապարակված են նաեւ արտասահմանյան երկրներում: Ի գնահատումն ցեղասպանության հարցերի ուսումնասիրության գործում ներդրման, արժանացել է ՀՀ Նախագահի եւ կառավարության պատվոգրի:

Եվ վերջապես, մեկ տեղեկանք Ս. Պետրոսյանի հոդվածի կապակցությամբ: Ա. Հովհաննիսյանը Գերմանիայում է եղել նաեւ 1996 թ. աշնանը, ամենեւին էլ ոչ Ժ. Քոչարյանի հրավերով, համահայկական գիտնականների պատվիրակության կազմում, ոչ ոքի կողմից չի հետապնդվել, ինչի երաշխիքը, նշված հոդվածի հրապարակումից հետո, չունի Ս. Պետրոսյանը:

Այս գործը, որքան էլ անհավատալի է մեր ժամանակներում, ցույց տվեց, որ հետեւողական պայքարից հետո, այնուամենայնիվ, հնարավոր է հասնել օրենքի հաղթանակին, որի համար պետք է ուրախանա յուրաքանչյուր քաղաքացի, քանզի հաղթանակը ոչ թե անձինն է, այլ օրենքինն ու օրինականությանը:

Կ. ՍԱՀԱԿՅԱՆ,
Ա. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

ՆԱՄԱԿ

Դադարեք մարդկային կյանքեր վաճառելը

Իսրայելի արտգործնախարար պրն Շիմոն Պերեսի հայտարարություններին պատասխանում է նաեւ Արգեն Արմենյանը, որի խմբագրությանն ուղղված երկար նամակից քաղվածաբար ներկայացնում ենք հատվածներ:

Անցյալ տարի ես խնդրեցի Երեւանի Ցեղասպանության թանգարանի տնօրենին, որ մի ծառ տնկեմ եղեռնի զոհերի հիշատակի վայրում: Հպարտ եմ ու երջանիկ դրա համար: Ծառատունկը հարգանքի արտահայտություն է, գուցե ցուցադրական, ինչ-որ տեղ նաեւ խորհրդանշական, որով հայերը մերժում են բոլոր նրանց, ովքեր ժխտում են Հոլոքոսթն ու Ցեղասպանությունը: Դիրքորոշումն այս հարցում բացարձակապես վերջնական է եւ ոչ մի տարակուսանքի տեղ չի թողնում:

Մինչդեռ Ձեր դիրքորոշման ենթատեքստն այն է, որ ամեն ինչ հարաբերական է: Որոշ բաներ կարելի է զոհաբերել... եթե համապատասխան գին են վճարում: Ցավում եմ եւ ահաբեկված, որ Դուք ընտրել եք հանուն համագործակցության բարոյական սկզբունքների առք ու վաճառքի ուղին: Թուրքիայի հետ դաշնակցությունը լավ գործարք է Իսրայելի համար: Իսրայելը ջուր է գնում նրանից եւ փոխարենը վաճառում զինամթերք: Իսրայելը Թուրքիայից միաժամանակ քաղաքական պաշտպանություն է ստանում արաբների դեմ պայքարում: Ձեր հայտարարությունն ապացուցում է, որ նման առք ու վաճառքը լիովին բավարար է, որ Դուք զոհաբերեք մեկուկես միլիոն հայերի կյանքը:

Իսկ ի՞նչ գնով կվաճառեիք վեց միլիոն հրեաների կյանքը: Ինչպես շեքսպիրյան «Մակբեթում», մեկ մարդկային կյանքի Ձեր առաջին վաճառքը արդյոք չի՞ հեշտացնելու հետագայում ավելի շատ մարդկային կյանքեր վաճառելը եւ քաղաքական ու առեւտրական զոհասեղանի վրա դնելը: Այդ ժամանակ բարոյական իրավունք կունենա՞ք խոսելու պաղեստինցիների կողմից հրեաների սպանության դեպքերի մասին: Չե՞ք կարծում, որ Դուք Ձեզ եւ Իսրայելի պետության համար ստեղծում եք բարոյական մի դիլեմա:

Եթե միայն հրեաների կյանքն է թանկարժեք Ձեզ համար, ապա նույն տրամաբանությամբ կարող ենք ասել, որ Հիտլերի համար էլ գերմանացիների կյանքն էր թանկարժեք, եւ Արաֆաթի համար՝ պաղեստինցիների կյանքը:

Տեսնո՞ւմ եք, թե ուր է առաջնորդում հարաբերականության Ձեր կասկածավոր տեսությունը: Ցանկացած կյանք թանկ արժե: Այո, պրն Պերես, ցանկացած կյանք, այդ թվում նաեւ թուրքերի կյանքը: Մի նսեմացրեք ուրիշների կյանքը սոսկ այն պատճառով, որ հրեաներ կամ իսրայելցիներ չեն: Որովհետեւ եթե այդպես վարվեք, ապա պետք է ընդունեք, որ դրանով նսեմացնում եք նաեւ հրեաների կյանքը, ճիշտ այնպես, ինչպես Հիտլերն էր ժամանակին անում:

Վստահ եմ, չեք հավակնում դառնալ մեկ ուրիշ Հիտլեր սոսկ Թուրքիային հաճոյանալու համար: Համոզեցեք ինձ, չարժե... ոչ մի գնով:

... Ուստի խնդրում եմ Ձեզ (ինչքան էլ տարօրինակ հնչի, գտնում եմ, որ անհրաժեշտ է), ի նշան խորին ակնածանքի Շոայի զոհերի հիշատակի հանդեպ, դադարեք մարդկային կյանքեր վաճառել քաղաքական եւ տնտեսական ասպարեզներում ամենաբարձր գին առաջարկողին:

«Մամուլի ազատություն չկա 100-ից ավելի երկրներում»

Պնդում է ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի գլխավոր տնօրենը

Մայիսի 3-ին մոլորակի բազմաթիվ երկրներում նշվեց Մամուլի ազատության միջազգային օրը, որը հռչակվել է 10 տարի առաջ, Նամիբիայի մայրաքաղաք Վինդհուկում: Երեկ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի գլխավոր տնօրեն Կոիչիրո Մացուուրան այդ քաղաքում ելույթ ունենալով նշեց, որ «Մամուլի ազատության համաշխարհային մրցանակն» այս տարի շնորհվում է բիրմացի քաղբանտարկյալ Ու Վին Տինին: Այդ լրագրողն իր երկրում «Հանթավադի» օրաթերթի խմբագիրն էր եւ Ժողովրդավարական ազգային լիգայի հիմնադիրը, բայց 1989 թվականից բանտարկված է կոմունիստ լինելու կասկածանքով:

Մրցանակը շնորհվում է 1997 թվականից, ԶԼՄ-ների 16 պրոֆեսիոնալ գործիչների միջազգային ժյուրիի հանձնարարությամբ: Մրցանակի դրամական մասը (25000 դոլար) տրամադրում են ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ն եւ Գիյերմո Կանո հիմնադրամը: Վերջինս այդպես է կոչվում 1986 թ. սպանված կոլումբիացի լրագրողի անունով եւ տնօրինվում է նրա ընտանիքի կողմից: «Մոնդ» թերթը տեղեկացնում է, որ Վինդհուկի հռչակագրի 10-ամյակի առթիվ մայիսի 3-5-ը այնտեղ անցկացվում է սեմինար «10 տարի անց. արդյունքներ, անելիքներ եւ հեռանկարներ» թեմայով: Այս օրերին Վինդհուկում հավաքված մոտ 300 լրագրողների մեծ մասը եկել է աֆրիկյան երկրներից: Քննարկվող գլխավոր թեմաներն են մամուլի ազատությունն Աֆրիկայում, ազատությունն ինտերնետ ցանցում, ԶԼՄ-ների բովանդակության վրա դրանց սեփականության ձեւերի ազդեցությունը եւ այլն:

Մացուուրան իր ելույթում նշեց, որ թեեւ վերջին 10 տարում որոշակի առաջընթաց է արձանագրվել, բայց 100-ից ավելի երկրներում չկա մամուլի ազատություն: Դա վերաբերում է նաեւ ժողովրդավարության ուղին միայն վերջերս բռնած մի շարք երկրների, որտեղ «անցկացվում են ժողովրդավարական ընտրություններ, բայց չկա մամուլի իսկական ազատություն»: Մացուուրայի կարծիքով, առանձնահատուկ է Կոլումբիայի վիճակը, որտեղ «կա մամուլի լիակատար ազատություն, բայց սպանում են լրագրողներին»: Իրոք, վերջին 10 տարում այնտեղ երեք տասնյակ լրագրող է սպանվել:

Նյու Յորքում գործող Լրագրողների պաշտպանության կենտրոնը Մամուլի ազատության միջազգային օրվա նախօրեին տարածեց «մամուլի ազատության 10 ամենաանհաշտ եւ վտանգավոր թշնամիների» ցուցակը: Ըստ «Նոյյան տաղան» գործակալության, ինչպես անցյալ տարի, ցուցակը գլխավորում է Իրանի հոգեւոր առաջնորդ այաթոլլահ Խամենեին: 2-5-րդ տեղերն զբաղեցնում են Չինաստանի, Լիբերիայի, Զիմբաբվեի, Ռուսաստանի նախագահները: 6-րդ տեղում է Կոլումբիայի զինված շարժման առաջնորդ Կառլոս Կոստանինոն: 7-10-րդ տեղերում հայտնվել են Ուկրաինայի նախագահ Լեոնիդ Կուչման, Կուբայի առաջնորդ Ֆիդել Կաստրոն, Թունիսի նախագահ Բեն Ալին եւ Մալայզիայի վարչապետ Մահաթիր Մոհամադը:

Գ. Ռ.

ՎՐԱՍՏԱՆ

Հեռուստալրագրող Ակակին ընդդեմ կաշառակերության

Ակակի Գոճիաշվիլին Վրաստանում լավ հայտնի հեռուստալրագրող է: 34-ամյա Ակակին 1999 թ. նոյեմբերից մեծ ժողովրդականություն վայելող «60 րոպե» հաղորդումն է վարում «Ռուսթավի-2» մասնավոր հեռուստաալիքով: Ժամը 21-ին եթեր հեռարձակվող մեկժամյա հաղորդումը, ըստ անցկացված հարցումների, դիտում է մայրաքաղաք Թբիլիսիի եւ մերձակա շրջանների հանրության 56 տոկոսը: Փարիզի «Լիբերասիոն» թերթը նշում է, որ հաղորդումն ստեղծելիս Ակակին ներշնչվել է ամերիկյան CBS հեռուստաընկերության մեկնաբան Մայք Ուոլլեսի օրինակից:

«Ի տարբերություն հարեւան Ադրբեջանի, Վրաստանում խոսքի ազատությունը լիակատար է, սակայն լրագրողների մասնագիտական մակարդակը մնում է ցածր», արձանագրում է թերթը: Հեռուստատեսությունն առավել լայնորեն տարածված լրատվամիջոցն է, բայց էլեկտրաէներգիայի խիստ սահմանափակ մատակարարումը թույլ չի տալիս դիտել բոլոր հաղորդումները: Թբիլիսիում եւ շրջակայքում հնարավոր է ընդունել պետական 2 եւ մասնավոր 8 հեռուստաալիքների հաղորդումները: Վերջիններիս մեջ ամենահայտնին 1994 թ. ստեղծված «Ռուսթավի-2» ալիքն է:

1995 թ. Ակակի Գոճիաշվիլին ստաժավորում անցավ Վաշինգտոնում, մոտիկից ծանոթացավ անգլոսաքսոնական լրագրության սկզբունքներին, որոնք այժմ փորձում է կիրառել Վրաստանում: Մի քանի տարի հայրենիքում դժվարությունների բախվելուց հետո 1999 թ. նոյեմբերին նա «Ռուսթավի-2» հեռուստաընկերության ղեկավարներից ի վերջո «60 րոպե» հաղորդաշար սկսելու թույլտվություն ստացավ: Հաղորդաշարն ուղղված է Վրաստանում լայնորեն տարածված կաշառակերության դեմ: Ակակիի պնդման համաձայն, նախկին ԽՍՀՄ տարածքում պաշտոնյաների կաշառակերության գծով Վրաստանը 2-րդ տեղում է Ռուսաստանից հետո:

Անցյալ տարվա ամռանը Վրաստանի գլխավոր դատախազության աշխատանքը պախարակած հաղորդումից հետո Ակակիի նկատմամբ հալածանքներ սկսվեցին, նրան սպառնում էին ձերբակալել, նույնիսկ սպանել: Թբիլիսիում Եվրամիության ներկայացուցչությունը եւ ԱՄՆ դեսպանությունը վրացի լրագրողին խոստացան քաղաքական ապաստան տրամադրել: Բայց Ակակին չի ուզում լքել հայրենիքը, մանավանդ որ վայելում է գործընկերների եւ ժողովրդի աջակցությունը: Մարդիկ զանգվածային ցույցերով իշխանություններից պահանջեցին պահպանել «60 րոպե» հաղորդաշարը: Վրաստանի նախագահ Էդուարդ Շեւարդնաձեն սիրտված ելույթ ունեցավ ի պաշտպանություն ԶԼՄ-ների ազատության եւ երաշխավորեց, որ հաղորդաշարը չի փակվի ոչ մի դեպքում: Հունվարին խորհրդարանը որոշեց պաշտոնանկ անել կաշառակերության մեջ մեղադրվող գլխավոր դատախազին: Փետրվարին նրան փոխարինեց մի երիտասարդ պաշտոնյա: Իսկ առողջապահության նախարարությունում հետաքննիչ հանձնախումբ ստեղծվեց մեկ ուրիշ հաղորդումից հետո, որտեղ քննադատվում էին մի շարք պաշտոնյաների անցկացրած «դասական փորձաքննությունները»: Այսօր նախարարությունը պաշտոնապես ընդունում է հաղորդման բացահայտումների հավաստիությունը:

Գ. Ռ.

ԵԱՀԿ-ն էլ է մտահոգված լրատվամիջոցների ազատության հարցերով

ՎԻԵՆՆԱ, 3 ՄԱՅԻՍ, ԱՐՄԵՆՊՐԵՍ: ԵԱՀԿ-ի տարածությունում զանգվածային լրատվամիջոցների ոլորտում ստեղծված իրավիճակի առթիվ խոր մտահոգություն է հայտնել այդ կազմակերպության զանգվածային լրատվամիջոցների ազատության հարցերով ներկայացուցիչ Ֆրայմուտ Դուվեն: Մամլո ազատության համաշխարհային օրվա առթիվ այսօր այստեղ հրապարակված հայտարարության մեջ նշվում է, որ անցյալ տարի ԵԱՀԿ-ի երկրներում սպանվել էր 11 լրագրող, շատերը ենթարկվել էին հարձակումների, բռնության կամ բանտ էին նետվել:

ԵԱՀԿ-ի ներկայացուցիչը վճռական բողոք է հայտնել համաեվրոպական տարածությունում որեւէ գրաքննության կիրառման դեմ, մանավանդ այնպիսի նրբահնար ձեւերով, ինչպես «գրաքննությունն սպանության միջոցով» կամ «կառուցվածքային գրաքննությունը»: Այդ ձեւերից վերջինի էությունը հանգում է զանգվածային լրատվամիջոցների վրա քաղաքական ճնշում գործադրելուն տպագրական արտադրանքի պատրաստման պետական մենաշնորհի օգտագործման, հարկային տեսչական ստուգումների անցկացման, թույլտվագրերից զրկման եւ այլ միջոցներով:

ԱՆՑԱԾ ԱՄԻՍ

Ապրիլի կարեւոր իրադարձությունները

Ապրիլ ամիսը նշանավորվեց ղարաբաղյան կարգավորման բանակցությունների հերթական հանդիպումով Քի Վեսթում, էլեկտրական բաշխիչ ցանցերի սեփականաշնորհման տենդերի ձախողումով եւ խորհրդարանական նոր վերադասավորումներով: Մենք նշեցինք Հայոց ցեղասպանության նահատակների հիշատակի 86-րդ տարելիցը:

Ապրիլի 2. Վլադիմիր Դարբինյանը վերընտրվեց ՀՀ Կոմկուսի առաջին քարտուղար:

3-6. Ամերիկյան Ֆլորիդա նահանգի Քի Վեսթ ծովափնյա քաղաքում կայացան ղարաբաղյան կարգավորման բանակցությունները:

3. Հայաստանի ֆուտբոլի ֆեդերացիայի նոր կազմը վերջապես որոշում կայացրեց անցկացնել Հայաստանի առաջնությունը երկու շրջանով 13 թիմերի մասնակցությամբ:

5. Նաիրի Հունանյանը հրաժարվեց 1999 թվականի «Հոկտեմբերի 27-ի» դատավարությանը ցուցմունքներ տալուց:

5. Մինսկի խմբի ամերիկյան համանախագահ Քերի Քավանոն հայտարարեց, որ Լեռնային Ղարաբաղի մասնակցության հարցը բանակցություններին մնում է բաց՝ բացառված չէ նրա մասնակցությունը հետագա փուլերում:

5. ՀՀ ԱԺ ստեղծվեց նոր խումբ՝ Ժողովրդական պատգամավոր, որի անդամները դարձան 12 պատգամավոր, ղեկավար՝ Կարեն Կարապետյան:

6. «Հոկտեմբերի 27»-ի դատավարությանը հրապարակվեցին Նաիրի Հունանյանի 1999-2000 թթ. ցուցմունքները:

7 Ամերիկյան Մերիլենդ նահանգի օրենսդիրները ընդունեցին հայերի ցեղասպանությունը:

9. Վաշինգտոնում կայացավ ԱՄՆ-ի եւ Հայաստանի նախագահների հանդիպումը:

10. Փարիզում կայացավ Ժակ Շիրակի եւ Հայաստանի նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանի հանդիպումը, որի ընթացքում քննարկվեց ղարաբաղյան հիմնախնդրի կարգավորման ներկայիս փուլը:

11. Ռուսաստանի հայերի միության նախաձեռնությամբ Մոսկվայից Երեւան ժամանեց ռուսական ԶԼՄ-ների ներկայացուցչական պատվիրակությունը:

14. ԼՂՀ ԱԺ-ը ՀՀ քաղաքացիական օրենսգրքի գործառությունը տարածեց ԼՂՀ տարածքում:

15. Հայկական եկեղեցին նշեց Սուրբ Զատիկը:

17. Ադրբեջանի Միլի մեջլիսի նախագահ Մուրթուզ Ալեսքերովը հայտարարեց, որ Բաքուն կարող է Լեռնային Ղարաբաղին լայն ինքնավարություն տրամադրել, եթե պահպանվեն Ադրբեջանի սուվերենությունը եւ տարածքային ամբողջականությունը:

19. 33 հասարակական քաղաքական կազմակերպություններ Ազատության հրապարակում կազմակերպեցին 10 հազարանոց ցույց ընդդեմ էլեկտրական բաշխիչ ցանցերի սեփականաշնորհման:

20. Թուրքիայի մշակույթի նախարարության վեբ-սայթում կարելի է պատվիրել Հայկական ցեղասպանություն - անհիմն մեղադրանքներ եւ փաստեր լազերային սկավառակը:

20. Երեւանի Սլավոնական համալսարանում կայացավ երաժիշտ Վլադիմիր Սպիվակովին Հայաստանի ազգային դափնեկիր շքանշանի հանձնման հանդիսավոր արարողությունը:

21. Գարեգին Բ Ամենայն հայոց կաթողիկոսը մեկօրյա պաշտոնական այցով մեկնեց Մոսկվա:

21. Էլեկտրական բաշխիչ ցանցերի սեփականաշնորհման տենդերը ձախողվեց: Ամերիկյան AES Silk Road եւ իսպանական Union Fenosa ընկերությունները չներկայացրեցին մրցույթին մասնակցելու հայտեր:

23. Ամենայն հայոց Գարեգին Բ կաթողիկոսը մեկնեց Դեր Զոր՝ ուխտի:

23. Միչիգանը դարձավ ամերիկյան 17-րդ նահանգը, որը ճանաչեց հայերի ցեղասպանությունը:

24. Ամբողջ աշխարհի հայերը նշեցին Հայոց ցեղասպանության 86-րդ տարելիցը:

24. ԱՄՆ նախագահ Բուշը, դրժելով իր նախընտրական խոստումը, խուսափել է «ցեղասպանություն» բառից ապրիլի 24-ին՝ եղեռնի 86-րդ տարելիցի օրը հայ ժողովրդին ուղղված իր ուղերձում:

26. Նախագահ Քոչարյանը ընդունեց ԱՊՀ գործադիր քարտուղար Յուրի Յարովին:

26-27. Երեւանում տեղի ունեցավ Հավաքական անվտանգության պայմանագրի մասնակից պետությունների անվտանգության խորհրդի քարտուղարների հանձնախմբի 2-րդ նիստը:

27. ՀՀ ԱԺ ներկայացրած բոլոր կուսակցություններն ու խմբակցությունները հանդես եկան ղարաբաղյան կարգավորման իրենց համար ընդունելի տարբերակների մասին հայտարարությամբ:

27. Թուրքիայի մշակույթի նախարարությունը հայտարարեց հայկական հաքերների իրենց վեբ-սայթեր կատարած հարձակումների մասին:

Մշակույթ

«Փոքրիկ վիրտուոզները» եւ «Երգ երգոցը»

«Փոքրիկ վիրտուոզներ» կամերային համույթը եւ «Երգ երգոց» երգեցիկ խումբը ստեղծվել եւ գործում են Հայ ավետարանչական ընկերակցության հովանու ներքո: ՀԱԸ-ը գործում է բազմաթիվ ծրագրերով՝ ընդգրկելով նաեւ մշակույթի ոլորտը: «Առանց մշակույթի չի կարելի ճիշտ կրթել ժողովրդին: Այս է պատճառը, որ ՀԱԸ-ը ձեռնամուխ եղավ հայ բազմաշնորհ երեխաների եւ պատանիների ուժերով ստեղծելու մի շարք պարային, խմբերգային, գործիքային համույթներ: Եվ արդյունքները երկար սպասել չտվեցին. մեր աչքի առջեւ շատ եւ շատ պատանիներ օրըստօրե դառնում են առավել կրթյալ, մշակութամետ, հոգեւոր զարգացած: Հայ ավետարանական եկեղեցին եւ Ավետարանչական ընկերակցությունն այստեղ զգալի տեղ են հատկացնում մատաղ սերնդի հոգեւոր-մշակութային զարգացմանն ու դաստիարակմանը», ասում է վերապատվելի Ռընե Լեւոնյանը:

Վերոնշյալ երկու համույթներն արդեն իսկ ունեն որոշակի ստեղծագործական կենսագրություն, որը հիմնականում ամփոփում է արտերկրում ունեցած ելույթները:

«Փոքրիկ վիրտուոզներ» անսամբլը ստեղծվել է 1996-ին վերապատվելի Ռընե Լեւոնյանի նախաձեռնությամբ եւ տնօրինությամբ: Գեղարվեստական ղեկավարն է Սամվել Ավանեսյանը: Նրա ղեկավարությամբ «Փոքրիկ վիրտուոզները» ելույթներ են ունեցել Ֆրանսիայում, Անգլիայում, Լիբանանում, Սիրիայում, Կանադայում, ԱՄՆ-ում, Ավստրալիայում:

«Փոքրիկ վիրտուոզները» Շառլ Ազնավուրի հետ:

Անդրադառնանք առավել հիշարժաններին: 1999-ին Ֆրանսիայի «Լույս Հայաստանի համար» կազմակերպության հրավերով «Փոքրիկ վիրտուոզները» համերգներով հանդես եկան Ֆրանսիայի եւ Անգլիայի 10 քաղաքներում՝ հնչեցնելով հայ եւ արեւմտաեվրոպական կոմպոզիտորների ստեղծագործություններից՝ իրենց կազմի համար (սեքստետ) Սամվել Ավանեսյանի մշակմամբ եւ փոխադրությամբ: Ֆրանսիական մամուլը, ամփոփելով երաժշտական հասարակայնության կարծիքը, գրեց. «Մենք հիացած ենք «Փոքրիկ վիրտուոզների» ելույթներով: Մեզ մոտ շատ վիրտուոզներ են ելույթ ունեցել, բայց այսքան փոքր տարիքի, այն էլ խմբով եւ Հայաստանից՝ մեծ ուրախություն է բոլորիս համար (Evangelical Church of Armenia, 1999, N 1):

«Երգ երգոցի» անդամները վերապատվելի Ռընե Լեւոնյանի հետ:

Հիշարժան է նաեւ, որ Ստրասբուրգում կայացած համերգը հովանավորեցին Եվրախորհրդի նախարարների խորհուրդը, խորհրդարանական կոմիտեն եւ ընդհանուր քարտուղարությունը: Հայտնի է, որ Եվրախորհուրդը միշտ չէ, որ հովանավորում է որեւէ ձեռնարկ: Բացառություններից մեկն արվել էր հայաստանցի պատանի երաժիշտների համար:

«Փոքրիկ վիրտուոզների» կենսագրության մեջ անմոռաց մնաց ֆրանսիական հեռուստատեսությամբ «Նշանավոր մարդիկ» շարքի՝ Շառլ Ազնավուրին նվիրված հաղորդմանն իրենց մասնակցությունը: Նաեւ այն, որ այդ ելույթից հետո Ֆրանսիայի չորս հեռուստակայաններ հաղորդումներ նվիրեցին անսամբլին:

Ոչ պակաս հիշարժան փաստերից են «Փոքրիկ վիրտուոզների» լոնդոնյան հյուրախաղերը: Ի թիվս մի շարք ելույթների՝ հայ երաժիշտներն այցելեցին Պյորսելի անվան միջազգային մասնագիտացված երաժշտական դպրոցը, որի հովանավորն է մեծանուն ջութակահար Եհուդի Մենուհինը, ուր սովորում են տարբեր ազգերի շնորհալի երեխաներ:

«Փոքրիկ վիրտուոզները» հաճախ հիշում են նաեւ հաջողությամբ պսակված իրենց ելույթները Սիրիայում եւ Լիբանանում: «Հայաստանի «Փոքրիկ վիրտուոզներն» անակնկալի բերեցին ունկնդրին, առիթ ստեղծեցին վայելելու իրենց տաղանդը եւ ըմբոշխնելու հայ եւ օտար դասական երաժշտությունը...», գրեց Լիբանանի «Ջանասէր» հանդեսը (2000, N 5-6):

Լիբանանում անսամբլը Կոմիտասի, Մ. Եկմալյանի, Ա. Խաչատրյանի, Ա. Վիվալդիի, Ն. Ռիմսկի-Կորսակովի... ստեղծագործությունների առինքնող կատարումներով հանդես եկավ նաեւ Այնճար, իսկ Սիրիայում՝ Դամասկոս, Հալեպ, Քեսաբ քաղաքներում: Տեղի մամուլը միաբանորեն նշեց, որ «Հայ ավետարանչական ընկերակցության «Փոքրիկ վիրտուոզներ» անսամբլի համերգները միջոց են արտասահմանում ցուցադրելու հայ արվեստը, ներկայացնելու Հայաստանը՝ որպես կենտունակ երկիր, ցույց տալու, որ ոչ մի դժվարություն չի կարող ընկճել հայի ոգին» (Evangelical Church of Armenia, 1999, N 2):

Վերջերս անսամբլը վերադարձավ Ավստրալիայից: Սիդնեյում եւ Մելբուռնում կայացած ուշագրավ համերգներից հետո հայտնի դիրիժոր Պյոտր Բենտինը հրավիրեց «Փոքրիկ վիրտուոզներին»՝ նվագելու իր ղեկավարած նվագախմբի հետ: Համերգի ավարտին, մեծապես գնահատելով հայ կատարողներին, Բենտինը շնորհակալական խոսք ուղղեց անսամբլի ղեկավար Սամվել Ավանեսյանին, նաեւ Երեւանի Չայկովսկու անվան երաժշտական մասնագիտացված դպրոցին՝ նման հիանալի երաժիշտներ պատրաստելու համար:

Հայ ավետարանչական ընկերակցության մշակութային ծրագրերի իրականացումը թերի կլիներ, եթե 1997-ին նրա շրջանակներում չստեղծվեր մեկ այլ համույթ՝ «Երգ երգոց» երգեցիկ խումբը, որի խմբավարն է Արշալույս Քոչարյանը: Երիտասարդ դաշնակահարուհին հաջողությամբ փորձում է իր ուժերը խմբավարական ասպարեզում, եւ «Երգ երգոցին» հանդիսատեսի տված գնահատանքը դրա ապացույցներից է: Վերջերս խումբը հանդես եկավ Ֆրանսիայի մի շարք քաղաքներում՝ բեւեռելով իր վրա Փարիզի, Լիոնի, Մարսելի, Վալանսի երաժշտասեր հանրության ուշադրությունը: Հայ կրթական, հոգեւոր եւ մշակութային օջախներում, նաեւ Շառլ Ազնավուրի անվան մշակութային կենտրոնում կատարողական պաշտած մակարդակով հնչեցրեց ծրագիր հայ հոգեւոր երգերի, շարականների մշակումներից, Կոմիտասի, Եկմալյանի, Գ. Չթչյանի, Է. Միրզոյանի, Ա. Սմբատյանի ստեղծագործություններից: Տեղի մամուլի վկայությամբ՝ գեղեցիկ հնչերանգ ունեցող «Երգ երգոցն» ունի մասնագիտական ներուժ եւ հայ երգը զուլալ ներկայացնելու կարողություն:

Ամփոփելով ընթերցողի ծանոթությունը երկու շնորհալի երիտասարդ ստեղծագործական համույթների հետ, անհրաժեշտ է նշել, որ Հայ ավետարանչական ընկերակցության մշակութային ընդհանուր ծրագիրը, որի շրջանակում գործում են վերոհիշյալ խմբերը՝ ինքնանպատակ չէ. ըստ էության հանդիսանալով մշակութային, հոգեւոր, կրթական ասպարեզ, այն շոշափելի լծակ է մարդասիրության, բարեգործության դաշտում: Իր մշակութային խմբերի, մասնավորապես արտերկրի հասույթը ՀԱԸ-ն ի նպաստ է դնում մի շարք բարեգործական ծրագրերի իրականացմանը, որոնց թվում է «Երեխաները՝ երեխաներին» ծրագիրը: Մեկ անգամ չէ, որ ՀԱԸ-ը սատար է կանգնել Շուշիի մանկական կրթօջախներին, Սպիտակի դպրոցներից մեկի վերաշինությանը, ինչպես նաեւ որբ եւ նյութապես անապահով ընտանիքների երեխաներին:

«Մեր պարտքն է կրթել առողջ սերունդ: Սերունդ, որ ճանաչի եւ զարգացնի իր ազգային մշակութային արժեքները: Սերունդ, որ չխուսի միայն կյանքի դժվարություններից, այլ հավաս ունենա գալիքի հանդեպ: Սերունդ, որ ստանալուց բացի՝ ունակ լինի նաեւ տալու, բաժանելու իր կողքի կարիքավորներին, որ լինի համաչափորեն զարգացած: Մշակույթը եւ բարեգործությունն այդ ճանապարհի զորեղ լծակներն են», հաստատում է վերապատվելի Ռընե Լեւոնյանը:

ԹԱՄԱՐ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ

ԱԶԱՏ ՄԱՄՈՒԼԻ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՕՐԸ

Երբ երաժշտությունը եւ նկարը շատ բան են ասում

«Արվեստը՝ մամուլին» ակցիան իրականացվեց

1991 թ. մայիսի 3-ին Նամիբիայի մայրաքաղաք Վինդհուկում հռչակագիր ընդունվեց աֆրիկյան անկախ եւ բազմակարծիք մամուլի մասին, որի առաջին հոդվածն ասում է. «Ազատ, անկախ եւ բազմակարծիք մամուլի հաստատումն ու խրախուսումն ազգի դեմոկրատական զարգացման հրամայականն է»: Երկու տարի անց՝ 1993 թ. Միացյալ ազգերի կազմակերպության գլխավոր համաժողովը մայիսի 3-ը հայտարարեց Ազատ մամուլի միջազգային օր: Այս երկու իրադարձությանը նախորդել էր Բեռլինի պատի անկումը 1989-ին: Այս ժամանակ էլ հաստատվեց «Համաշխարհային նոր լրատվության եւ հաղորդակցության կարգը»: Ինչպես նշվում է ՄԱԿ-ի հասարակական տեղեկատվության բաժնի տարածած լրատվությունում, անկախության շունչը թեւածելով Արեւելյան եւ Կենտրոնական Եվրոպայում, ոգեւորեց ազատ մամուլի առաջատար խմբակցություններին՝ կոչ անելով UNESCO-ին աջակցել Արեւմտյան եւ Արեւելյան Եվրոպայի լրագրողների խմբի առաջին հանդիպմանը:

Ազատ եւ անկախ մամուլի կայացմանը զգալիորեն օգնում է արվեստի ճշմարիտ եւ անկողմնակալ լուսաբանումը: Հենց իրենք մշակույթի գործիչները շատ բանով են նպաստում այս ծրագրի իրականացմանը: Խոշորագույն կոմպոզիտորներ Կարլ Մարիա Վեբերը, Ռոբերտ Շումանը, Ֆերենց Լիստը, Հեկտոր Բեռլիոզը, Ռիխարդ Վագները, Պյոտր Չայկովսկին, Կլոդ Դեբյուսին, Կոմիտասը եւ ուրիշներ ժամանակին հանդես են եկել մամուլում՝ տպագրելով քննադատական եւ արվեստաբանական հոդվածներ: Նրանց քննադատական աշխատություններն այսօր էլ չեն կորցրել իրենց արդիականությունը եւ դարձել են իրենց ժամանակի երաժշտական կյանքի յուրատեսակ տարեգրությունը:

Արվեստի եւ մամուլի կապի մասին կարելի է երկար խոսել՝ բերելով բազմաթիվ փաստեր: Այս կապի հաստատման փաստ էր նաեւ մայիսի 2-ին «Արամ Խաչատրյան» համերգասրահում կայացած «Արվեստը՝ մամուլին» համերգը, որի ժամանակ հնչեցին Ստեփան Շաքարյանի, Էդվարդ Էլգարի, Պյոտր Չայկովսկու,

Ռուբեն Ալթունյանի, Կոմիտասի ստեղծագործություններից: Վարպետ կատարումներով հանդես եկան կանանց «Անի» լարային քառյակը, երիտասարդական կամերային նվագախումբը, «Կատրիս» կամերային անսամբլը, հարվածային գործիքների «Երեւան» անսամբլը: Ճեմասրահում ցուցադրվում էին նկարիչ Սաթիկ Կանդայանի աշխատանքները, որոնք երազային, հեքիաթային պատկերացումներ են:

Կանանց «Անի» լարային քառյակի գեղարվեստական ղեկավար Անի Ասլանյանը համերգի ավարտից հետո իր կարծիքը հայտնեց արվեստի եւ մամուլի հարաբերության մասին:

– Ես կուզեի, որ մամուլի ներկայացուցիչներն ավելի օբյեկտիվ մոտենային արվեստի իրողությունների լուսաբանմանը, չնայած չեմ կարծում, թե մամուլի եւ հեռուստատեսության միջոցով կարելի է շատ բան անել:

Ամեն դեպքում կարելի է համարել, որ «Արվեստը՝ մամուլին» ակցիան կատարեց իր նպատակը: **«Ազգ»** թերթի նույն օրն իրականացրած երգիծանկարչության ցուցահանդեսը գալիս են հաստատելու արվեստի եւ մամուլի սերտ կապը, ազատ մամուլի կայացման փաստը: Հայկական բարեգործական ընդհանուր միության հովանավորությամբ անցկացված համերգը մի նոր խթան կդառնա հետագա համագործակցության համար:

ՍԵՐԳԵՅ ԳԱԼՈՅԱՆ

ՀՆԱՐԱՎՈՐ Է ԱՐԴՅՈՔ

Ուիթնի Հյուսթընը Ջեյմս Բոնդի հանրահայտ սերիալում

Ուիթնի Հյուսթընը Ջեյմս Բոնդ հանրահայտ սերիալում Հանի Ռայդեր, Մարի Գուդնայթ, Լուի Լամորա, Փասսի Գալոր՝ «Բոնդ աղջիկների» այս ցանկը հնարավոր է շուտով համալրի պոպ-աստղ Ուիթնի Հյուսթընը: Համենայն դեպս, երգչուհին արդեն տվել է իր համաձայնությունը Ջեյմս Բոնդ սերիալի հերթական ֆիլմում, որտեղ նրա խաղընկերը կլինի բրիտանական 007 գերգործակալի դերը կատարող Պիրս Բրոսնանը: Վերջնական որոշումը կայացնելու է Դանա Բրոկկոլին՝ ֆիլմի պրոդյուսեր Ալբերտ Բրոկկոլիի այրին, առանց որի համաձայնության սերիալում իրավունք չունեն որեւէ փոփոխություն կատարել: Նկատի ունենալով Ուիթնի Հյուսթընի դերասանական փորձը եւ անձնական հմայքը՝ բացառված չէ, որ տիկին Բրոկկոլին հավանություն տա նրա թեկնածությանը: Ֆիլմը նկարահանվելու է այս տարի, բայց վերնագրի եւ բովանդակության մանրամասները դեռ հայտնի չեն:

ԶԱՐԻՆԵ ՍԱՓԱՐՅԱՆ

ԾԱՂՐԱՆԿԱՐՉԻ ԱՉՔԵՐՈՎ

Վազք բանջարեստից:

ՀՀ ՊԵՏԱԿԱՆ ԳՈՒՅՔԻ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄՐՑՈՒՅԹՈՎ ԵՎ ԲԱԺՆԵՏՈՄՍԵՐԻ ԱԶԱՏ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅԱՄԲ ՄԱՍՆԱՎՈՐԵՑՄԱՆ Է ՆԵՐԿԱՅԱՑՆՈՒՄ

N	Ձեռնարկության անվանումը	Հասցեն	Գործունեության տեսակը	Մասնավորեցման ձեւը	Մասնավորեցվող գույքի գնահատվ. արժեքը (հազ. դրամ)	Մասնավորեցվող գույքի նվազ. գինը (%) կամ (հազ. դրամ)	Մասնավորեցվող բաժնետոմսերի քանակը	Պարտավորություններ (հազ. դրամ)	Տեղեկատ. (ազդագիր) հրապար.	Մասնավորեցման սկիզբը	Մասնավորեցման ավարտը	Զբաղեցրած հողատարածքը
1	«Իմպուլս» ԲԲԸ	Տավուշի մարզ, ք. Դիլիջան Շահումյան 17ա	կարի սարքավորումների արտ.	մրցույթ	180842	45210	180842	762386	29.03.01	29.03.01	04.05.01	5.2
2	«Դիլիջանի արտադրական ջրերի մաքրման կայան» ԲԲԸ մաքրում	Տավուշի մարզ, ք. Դիլիջան Շահումյան 17ա	արտադրական կեղտաջրերի մաքրում	մրցույթ	60732	30366	60732	չունի	29.03.01	29.03.01	04.05.01	0.33
3	«Դիլիջանի առողջարարական համալիր» ԲԲԸ	Տավուշի մարզ, ք. Դիլիջան Պարզ լճի փ. 14	կուլտ. առողջարարական աշխ.	մրցույթ	18700	4675	18700	չունի	29.03.01	29.03.01	04.05.01	2
4	«Նյութատեխնիկական մատակարարման եւ առեւտրաարտադրական» ՊՓԲԸ	Երեւան, Թբիլիսյան խճ. 37	մետաղյա իրերի արտադր., առեւտուր	մրցույթ	88996	22449	88996	16503	29.03.01	29.03.01	11.05.01	0.7
5	«Տաշիրի ԲՈՒԱՏ» ՊՓԲԸ	Տավուշի մարզ, ք. Տաշիր Կիրովի փողոց	ուղեւորների եւ բեռների տեղափոխում	մրցույթ	53903	26951	53903	2873	29.03.01	29.03.01	11.05.01	3
6	«Իջեւան շինարարական» ՓԲԸ-ի հիմնական միջոցները	Տավուշի մարզ, Ազատամուտ ավան	շինարարություն	մրցույթ	57884	14471	-	չունի	29.03.01	29.03.01	15.05.01	4
7	«Բերդ հյուրանոց» ՊՓԲԸ-ի գույքը	Տավուշի մարզ, ք. Բերդ Լեւոն-Բեկի 1	հյուրանոցային ծառայություն	մրցույթ	31483.8	4900	-	չունի	29.03.01	29.03.01	15.05.01	0.05
8	«Արմավիրի մանկական ստոմատոլոգիական պոլիկլինիկա» ՊՓԲԸ	Արմավիրի մարզ, ք. Արմավիր, Սայաթ-Նովա 23	ստոմատոլոգիական ծառայություն	մրցույթ	774	194	774	841	29.03.01	29.03.01	22.05.01	չունի
9	«Վաղարշապատի ստոմատոլոգիական պոլիկլինիկա» ՊՓԲԸ	ք. Էջմիածին, Աբաբեկյան 20ա	ստոմատոլոգիական ծառայություն	մրցույթ	3907	977	3907	4001	29.03.01	29.03.01	22.05.01	չունի
10	«Վայոց Ձոր» ՓԲԸ	Վայոց Ձորի մարզ, ք. Եղեգնաձոր, Միկոյան 16	շինարարություն	մրցույթ	27634	6910	27634	32819	29.03.01	29.03.01	25.05.01	116
11	«Այգ» ՓԲԸ	ք. Երեւան, Նուբարաշենի խճուղի 1	տրամվայների նորոգում	մրցույթ	76528	38264	76528	3100	29.03.01	29.03.01	25.05.01	4.2
12	«Հ. Հարությունյանի անվ. Բյուրականի մանկական առողջարան» ՊՓԲԸ	Արագածոտնի մարզ, գ. Բյուրական	առողջարանային գործունեություն	մրցույթ	15279	11460	15279	12977	29.03.01	29.03.01	29.05.01	5
13	«Անահիտ հանգստյան տուն» ՊՓԲԸ	Լոռու մարզ, ք. Ստեփանավան, Անտառային 1	հասարակական հանգստի կազմակերպում	մրցույթ	65360	32680	65360	657	29.03.01	29.03.01	29.05.01	4
14	«Սոճուտ» մանկական առողջարան» ՊՓԲԸ	Լոռու մարզ, գյուղ Գյուլագարակ	հանգստի կազմակերպում	մրցույթ	49663	24832	49663	7824	20.04.01	20.04.01	29.05.01	7
15	«Շինանտառբուղբառ» ՊՓԲԸ-ի N 1 պահեստային տեղամասի հիմնական միջոցների օտարում	Արարատի մարզ, ք. Մասիս, Գործարանային 7	-	մրցույթ	152053.4	76026.7	-	-	20.04.01	20.04.01	01.06.01	3.1
16	«Շինանտառբուղբառ» ՊՓԲԸ-ի N 2 պահեստային տեղամասի հիմնական միջոցների օտարում	Արարատի մարզ, ք. Մասիս, Գործարանային 7	-	մրցույթ	49444.8	27222.4	-	-	20.04.01	20.04.01	01.06.01	4.9
17	«Շինանտառբուղբառ» ՊՓԲԸ-ի N 3 պահեստային տեղամասի հիմնական միջոցների օտարում	Արարատի մարզ, ք. Մասիս, Գործարանային 7	-	մրցույթ	190396.9	95198.5	-	-	20.04.01	20.04.01	01.06.01	5.7
18	«Գյումրիի քաղաքային կառույցների ուղեմաս» ՊՓԲԸ	Շիրակի մարզ, ք. Գյումրի, Գարեգին Ա-2	շին վերանորոգում	մրցույթ	29329	14665	29329	4326	20.04.01	20.04.01	05.06.01	1.113
19	«Բեռների տրանսպորտային առաքման» ՊՓԲԸ	Երեւան, Արցախի 73	բեռների տրանսպորտային առաքում	մրցույթ	88359	44180	88359	28175	20.04.01	20.04.01	05.06.01	2.9956
20	Լուծարվող «Վանաձորի հացընդունում» ՊՓԲԸ-ի N 1 տեղամասի գույքը	ք. Վանաձոր, Գր. Լուսավորչի 1	-	մրցույթ	23994	6000	-	չունի	27.04.01	27.04.01	06.06.01	3300քմ
21	Լուծարվող «Վանաձորի հացընդունում» ՊՓԲԸ-ի N 2 տեղամասի գույքը	ք. Վանաձոր, Գր. Լուսավորչի 1	-	մրցույթ	42752	10700	-	չունի	27.04.01	27.04.01	06.06.01	5448քմ
22	Լուծարված «Ալավերդու ավտոտեխսպասարկում» ՊՁ-ի գույքը	Լոռու մարզ, ք. Ալավերդի, Թբիլիսյան խճ.	-	մրցույթ	9293	2325	-	չունի	27.04.01	27.04.01	08.06.01	3500քմ
23	Լուծարվող «Հայանիստ» ՊՓԲԸ-ի գույքը	Արարատի մարզ, գյուղ Հայանիստ	-	մրցույթ	20501.29	5125.32	-	-	20.04.01	20.04.01	08.06.01	4.1
24	Լուծարվող «Կապանի կոմունալ տնտեսություն» ՊՓԲԸ-ի բաղնիք-լվացքատունն իր սարքավորումներով	Սյունիքի մարզ, ք. Կապան	-	մրցույթ	10607.5	2651.8	-	չունի	27.04.01	27.04.01	08.06.01	353.57քմ
25	«Գիտա-արտադրական համալիր» ՓԲԸ	ք. Երեւան, Կոմիտասի 51	գիտա-արտադրական	մրցույթ	48151	48151	48151	160.2	27.04.01	27.04.01	12.06.01	0.041
	ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԸՆԹԱՑՔՈՒՄ ԵՆ											
26	«Ապարանի ԲՈՒԱՏ» ՊՓԲԸ	Արագածոտնի մարզ ք. Ապարան, Գայի փ. 1	բեռնաուղեւորափոխադրում	ԲԱԲ	38181	50%-ից ավելի	38181	13279	-	-	-	0.77
27	«Ստեփանավանի ԲՈՒԱՏ» ՊՓԲԸ	Լոռու մարզ, ք. Ստեփանավան, Բաղրամյան145	բեռնաուղեւորափոխադրում	ԲԱԲ	62735	50%-ից ավելի	62735	1644	-	-	-	1.7
28	«Ջերմուկի ԲՈՒԱՏ» ՊՓԲԸ	Վայոց Ձորի մարզ ք. Ջերմուկ	բեռնաուղեւորափոխադրում	ԲԱԲ	62046	25%-ից ավելի	62046	4730	-	-	-	2.4
29	«Արթիկի ԲՈՒԱՏ» ՊՓԲԸ	Շիրակի մարզ, ք.Արթիկ, Գործարանային 2	բեռնաուղեւորափոխադրում	ԲԱԲ	99288	25%-ից ավելի	99288	3578	-	-	-	3.1
30	«Աղանծուտ» ՊՓԲԸ	Սյունիքի մարզ գյուղ Տաթեւ	էլեկտրոն. սարք. արտադրություն	ԲԱԲ	5654	25%-ից ավելի	5654	179	-	-	-	0.2355
31	«Արեւ» ՓԲԸ	Արագածոտնի մարզ ք. Ապարան, Գայի 20	էլ. սարքերի արտադրություն	ԲԱԲ	39251	25%-ի չափով	39251	23073	-	-	-	3.85
32	«Աբովյանի ԲՈՒԱՏ» ՊՓԲԸ	Կոտայքի մարզ, գ. Մայակովսկի	բեռնաուղեւորափոխադրում	ԲԱԲ	109616	50%-ի չափով	109616	29062	-	-	-	2.8
33	«Սեւանի ԲՈՒԱՏ» ՊՓԲԸ	Գեղարքունիքի մարզ, ք. Սեւան, Նաիրյան 191	բեռնաուղեւորափոխադրում	ԲԱԲ	34491	25%-ից ավելի	34491	8175	-	-	-	1.8

Մասնավորեցման Ծրագիր Հայաստանի Հանրապետությունում

Privatization Project In the Republic of Armenia

Ազատ բաժանորդագրությամբ եւ մրցույթով մասնավորեցմանը մասնակցելու համար խնդրում ենք դիմել ՀՀ պետական գույքի կառավարման նախարարության աճուրդի կենտրոններ հետեւյալ հասցեներով՝ ք. Երեւան, Սայաթ-Նովա 8, Մաշտոցի 42ա, հեռ. 587983, 560264, 521560:

Լրացուցիչ տեղեկություններ ստանալու համար դիմել ՀՀ պետական գույքի կառավարման նախարարության մասնավորեցման գլխավոր վարչություն, Երեւան, Կառավարական տուն 2, /հեռ 56 29 33, 52 37 15, 56 33 42, ինտերնետային էջ՝ http:// www.privatization.am,tender@arminco.com/:

Հայտարարության նմուշը զետեղված է, պաշտոնական տեղեկագրերը հրապարակվել են «Հայացք տնտեսությանը» թերթի «Սեփականաշնորհում» հատուկ թողարկումներում:

Նախարարությունը ողջունում է մասնավորեցման հետ կապված Հայաստանի տնտեսության մեջ ներդրումային յուրաքանչյուր առաջարկ եւ պատրաստ է այն քննարկել շահագրգիռ բոլոր կողմերի հետ:

Web site http://www.privatization.am

Հետեւեք ՀՀ պետական գույքի կառավարման նախարարության հայտարարություններին

Իսլամիստները Ադրբեջանում նախապատրաստում են դեսական հեղաշրջում

Հայտարարել է անվտանգության նախարարությունը

ԲԱՔՈՒ, 3 ՄԱՅԻՍ, ՆՈՅՅԱՆ ՏԱՊԱՆ։ Իրանի եւ մի շարք արաբական երկրների կրոնական շրջանները, որ վերահսկվում են այդ դեսությունների հետախուզական ծառայությունների կողմից, ձգտում են դեսհեղաշրջում իրականացնել Ադրբեջանում։ Այսպիսի կտրական հայտարարությամբ է Բաքվում հանդես եկել, ինչպես հաղորդում է CNA գործակալությունը, Ադրբեջանի ազգային անվտանգության նախարարի տեղակալ Թոֆիկ Բաբաեւը։ Ըստ նրա, երկրում դեսական հեղաշրջման վտանգը հիմնականում կապված է իսլամիստների վահաբականնաձեւ արմատական խմբավորումների գործունեության հետ։ Վերջիններիս ակտիվությունը, Բաբաեւի կարծիքով, վերջին ժամանակներս հասել է չափազանց վտանգավոր սահմանագծի, որ դահանջում է հատուկ ծառայությունների միջամտությունը։ Իրատեսորեն գնահատելով երկրում դեսական հեղաշրջման հնարավորությունը կրոնական հողի վրա, փոխնախարարը գտնում է, որ իսլամական ծայրահեղականները փորձում են իշխանությունների մեջ սերմանել անվստահության զգացում, միաժամանակ իրենց կադրերին եւ կառույցները դատրաստելով իշխանությունը գրավելու համար։ Ըստ որում, նա խոստովանել է, որ մի քանի տարի առաջ իրանամետ ուժերը, ի դեմս Ադրբեջանի Իսլամական կուսակցության, հանրապետությունում նախապատրաստել էին իսկական իսլամական հեղափոխություն։

Նրա տվյալներով, վերջին տարիներին երկրի մոտ 300 քաղաքացիներ ուսումնառության են եղել Պակիստանի վահաբական կենտրոններում։ Միեւնույն ժամանակ, ԱԱՆ տվյալներով, վահաբականության, որպես իսլամի մեջ նոր հոսանքի հետեւորդների քանակն Ադրբեջանում հասել է 7 հազար մարդու։

ՍՈՐՕ

ՍԱՇԾ-ի հայաստանյան գրասենյակը

հայտարարում է մրցույթ **մոտոցիկլի գնման համար**։

Մանրամասների համար դիմել Գագիկ Շահինյանին մինչեւ 10.05.2001 թ.։

Հեռ.՝ 58-31-94 կամ 56-03-40

For Your Internal News of Armenia

Log on to www.azg.am

In English, Russian, Armenian and Turkish

«Ֆլեշ»-ն առինք է

«ՖԼԵՇ» ընկերությունը առաջարկում է որակյալ

վառելիք

«Ֆլեշ»-ի լցակայանների հասցեներն են՝

N1 լցակայան. Իսակովի պողոտա՝ ավտոկայանի դիմաց

N2 լցակայան. Ավանի խճուղի՝ բուսաբանական այգու դիմաց

N3 լցակայան. Հաղպ-Արեւմտյան թաղամաս՝ Անդրանիկի պողոտա 113/1

N4 լցակայան. Արշակունյաց 210, «Բանվորի» արձանի հարեւանությամբ

N5 լցակայան. Աշտարակի խճուղի, գյուղ Քասախ՝ աջ կողմում

N6 լցակայան. Աշտարակի խճուղի, գյուղ Քասախ՝ ձախ կողմում

N7 լցակայան. Սեբաստիա փողոց, 161՝ եռաբլուրի մուտքի դիմաց

Բենզինի եւ դիզելային վառելիքի կտրոններ ձեռք բերելու համար դուք կարող եք դիմել Անդրանիկի պող. 113/1 եւ Կողբացու փ. 30 («Ֆլեշ» ՍՊԸ-ի գլխավոր գրասենյակ) հասցեներով։

Հեռ. 53-38-22, 74-45-06, 62-40-06, 53-38-83

Ֆաքս 58-28-84

ԼՈՒԾԱՐՎՈՒՄ Է

«Վազգեն-Արթուր» ՍՊԸ՝ գրանցված Էրեբունու դեսռեգիստրում, վկայական 01ԱՆ004679։ Գրանցման համարը 282.110.00428

Ձեռնարկության կոդը՝ 28460720

YEREVAN-PARIS-LYON

SABERATOURS-SEVAN

ՍԱԲԵՐԱՏՈՒՐ-ՍԵՎԱՆ

ԵՐԵՎԱՆ-ՓԱՐԻԶ-ԼԻՈՆ

Ավիատոմսեր եւ տուրիզմ

«Սաբերատուր-Սեւան» ճամփորդական գործակալությունն առաջարկում է.

- *Ավիատոմսեր Երեւանից ուղիղ չվերթերով*

ARMENIAN AIRLINES · swissair · KLM · BRITISH AIRWAYS · АЭРОФЛОТ

տրանզիտ քաղաքներով ցանկացած ուղղությամբ եւ ընկերությամբ։ Փարիզի օդանավակայանում Ձեզ կդիմավորի մեր գրասենյակի ներկայացուցիչը եւ կհոգա Ձեր բոլոր հոգսերը

- *Գնացքի տոմսեր Եվրոպայում*
- *Հյուրանոցների ամրագրում Հայաստանում եւ արտասահմանում*
- *Բժշկական ապահովագրություն*

375010, ք. Երեւան, Վարդանանց 10

Հեռ. (3741) 52 54 48, 52 85 48, ֆաքս (3741) 56 40 30

E-mail: sabera@arminco.com

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հայաստանի ուլտրաձայնային համալսարանական գիտահետազոտական ուսուցողական կենտրոնը, Ջեֆերսոնի ուլտրաձայնային կենտրոնի (ԱՄՆ) մասնաճյուղ, կազմակերպում է 2001 թ. վճարովի դասընթացներ ուլտրաձայնային հետազոտման որակավորումը բարձրացնելու նպատակով։

Կարճատեւ մասնագիտական դասընթացներ՝

- Գլխուղեղ- մայիսի 5 (հատուկ ուղարկված հրավերներով)
- Կրծքագեղձ- մայիսի 19
- Շագանակագեղձ- մայիսի 26
- Կույր աղիք- հունիսի 2

7 շաբաթվա սեմինարներ՝

- Էխոկարդիոգրաֆիա- մայիսի 30-ից հուլիսի 16-ը
- Ներքին օրգանների ուլտրաձայնային հետազոտություններ, մանկաբարձություն եւ գինեկոլոգիա- սույն թվականի սեպտեմբերից։

Դասընթացներն ավարտելուց տրվում է վկայական լիցենզավորման համար։

Ցանկացողներին դիմել՝

Երեւանի դեսական բժշկական համալսարան (ադմինիստրատիվ մասնաշենք)

Կորյունի 2 (մուտքը Մ. Հերացու փ. կողմից)

Հեռ. 54-13-10

ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՀՐԱՎԵՐ

Ընկերությանը անհրաժեշտ են 20-45 տարեկան աշխատողներ հետեւյալ մասնագիտություններով՝

- ցանցային ադմինիստրատոր,
- օպերատոր,
- հաշվապահ,
- գործավար-օպերատոր։

Մասնագիտական աշխատանքային փորձ ունեցողներին կտրվի նախապատվություն։ Ռեզյումեները ներկայացնել Հակոբ Հակոբյան 3 հասցեով, մինչեւ մայիսի 5-ը, ամեն օր ժամը 9:00-23:00-ը։

Տեղեկատու հեռախոս՝ 27-59-60

Հայաստանի ամերիկյան համալսարանը

մրցութային կարգով աշխատանքի է հրավիրում

վերելակի մեխանիկի

Թեկնածուն պետք է ունենա միջնակարգ-մասնագիտական կրթություն, նվազագույնը երկու տարվա համապատասխան աշխատանքային փորձ։

Պահանջվող փաստաթղթերն են՝ միջնակարգ-մասնագիտական կրթության վկայական եւ ինքնակենսագրական (resume)։

Փաստաթղթերն ընդունվում են մինչեւ ս. թ. մայիսի 8-ը, ժամը 17:45։

Առաջարկվող աշխատանքը 40 տոկոս դրույքաչափով է։

Դիմել ՀԱՀ-ի կադրերի բաժին հետեւյալ հասցեով՝ Մարշալ Բաղրամյան 40, 50ա սենյակ։

ՄԻԺԻ

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ԵՎ ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ - ՀԿ

INSTITUTE FOR DEMOCRACY AND HUMAN RIGHTS - NGO

IDHR

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՄԻԺԻ-ն հրավիրում է աշխատանքի տնօրենի օգնականի եւ ծրագրի կառավարիչների

Տնօրենի օգնականի պաշտոնը զբաղեցնելու համար անհրաժեշտ պահանջներն են

- բարձրագույն կրթություն
- հայերեն եւ անգլերեն լեզվի վարժ տիրապետում
- համակարգչային հմտություններ
- կազմակերպչական ձիրք եւ կարողություն
- հաղորդակցվելու հմտություն
- ցանկալի է հանրային աշխատանքի մասնակցության փորձ

Ծրագրի կառավարիչների պաշտոնները զբաղեցնելու համար անհրաժեշտ պահանջները նույնն են, ի հավելումն պարտադիր է՝

- ծրագրերի մշակման եւ իրականացման առնվազն

երեք տարվա աշխատանքային փորձը

Եթե ցանկանում եք զբաղեցնել նշված պաշտոնները եւ աշխատել հավակնոտ ու համախմբված թիմում, մինչեւ ս.թ. մայիսի 18-ը ներկայացրեք ՄԻԺԻ-ի գրասենյակ

1. ***Աշխատանքային կենսագրություն***
2. ***Երաշխավորագիր երկու անձից***
3. ***Դիմում-հայտ***

Հասցե՝ Երեւան, Այգեձոր 4/1, Հեռ. 26 47 12

Էլ.փոստ idhr@acc.am

«Գործ բոլորին»

գործակալությունն աշխատանքի է հրավիրում մասնագետներ բոլոր մասնագիտությունների գծով։

Հասցեն՝ Տերյան 52, հեռ. 58-61-56։

Ռեստորան - հյուրանոցը

հրավիրում է աշխատանքի երիտասարդ, բարետես աղջիկների (մինչեւ 25 տարեկան) աշխատելու որպես մատուցողուհիներ։

Հասցեն՝ 351920, Արտաշատ-Ֆուչիկի փողոցների խաչմերուկ։

հեռ.՝ 34 27 00։

Հայաստանի ամերիկյան համալսարանը

մրցութային կարգով աշխատանքի է հրավիրում

ՏԵՂԵԿԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ԵՒ ՀԱՍԱՐԱԿԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ՀԵՏ ԿԱՊԵՐԻ ԿՈՈՐԴԻՆԱՏՈՐԻ

Թեկնածուն պետք է ունենա համապատասխան մասնագիտական կրթություն, 1-2 տարվա համապատասխան աշխատանքային փորձ։ Հայերենի, ռուսերենի, անգլերենի եւ համակարգչի գերազանց տիրապետումը, ինչպես նաեւ կազմակերպչական եւ հաղորդակցման բարձր ունակությունները պարտադիր են։

Մագիստրոսի կոչումը քաղաքագիտության, գործարար կամ հասարակական կառավարման ոլորտում, ինչպես նաեւ լրագրողի փորձառությունը ցանկալի են։

Պահանջվող փաստաթղթերն են կրթության վկայական, ինքնակենսագրական (resume) եւ երկու մասնագիտական երաշխավորագիր։

Դիմել ՀԱՀ-ի կադրերի բաժին, մինչեւ ս. թ. մայիսի 15-ը, ժ. 17:45-ը՝ Մարշալ Բաղրամյան 40, 50ա սենյակ հասցեով։

@rminco Global Telecommunications — Ինտերնետ ծառայություններ «ԻՆՏԵՐՆԵՏ» սրճարանում: *խանջյան 50:* Հեռ. 575823:

«Ազգ» տպագրատուն. Երեւան, Բաղրամյան 70ա. Գրանցման թիվ 65. Դասիչ 69150. Տպաքանակը՝ 3000. Ստորագրված է տպագրության՝ 3. 05. 2001. Գինը՝ 100 դրամ